

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That under the second proviso to sub rule (1) to Rule 28 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly that the said rule be suspended and that Government Business be transacted instead of private Members Business allotted for the day”.

I suppose the House agrees with it ; so I do not put it to vote.

HON'BLE MEMBERS.—Yes.

Motion re : SHARING OF KRISHNA AND GODAVARI WATERS.

Sri S. NIJALINGAPPA.—Sir, I beg to move :

“ That this House takes note of the Statement made by the Union Minister for Irrigation and Power in the Lok Sabha regarding the sharing of the waters of Krishna and Godavari.”

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

“ That this House takes note of the Statement made by the Union Minister for Irrigation and Power in the Lok Sabha regarding the sharing of the waters of Krishna and Godavari.”

†**Sri S. NIJALINGAPPA.**—Sir, before the matter is taken up for discussion by the House, I want to make a few remarks. This statement was made by the Union Minister concerned on 23rd of last month. I have distributed copies of the Statement made by him as also a summary of the recommendations made by the Gulhati Committee regarding the distribution and allocation of Krishna-Godavari waters.

I believe the Members have all read it and have given sufficient thought. I thank the House and you, Sir, for giving us the opportunity to discuss this very important matter today. This is a matter which is agitating the mind of three States. Two other States namely, Orissa and Madhya Pradesh, are also involved but we do not hear much of it. But, this has given room for lot of agitation, expression of opinion this way and that way in the three States of Maharashtra, where these rivers take their birth, Mysore where they flow and Andhra where they join the sea. It is a very complicated question and that is proved by the fact that all the three legislature have taken notice of the Statement made by the Minister concerned and they have expressed themselves and they are expressing themselves. The very fact that this House has adjourned the important non-official business to discuss this matter for two days is an indication of the importance and the magnitude of the problem. Therefore, Sir, I hope that Members will express themselves on this vital and important subject.

I take this opportunity to thank the Gulhati Commission for the very meritorious work they have done, the details into which they have gone and giving their opinions. I am sure, things are based on certain

facts and though they did not have the benefit of gauging everything of the rivers, I think, their principles are mainly acceptable. Based on that and the discussions which the Central Minister for Irrigation and Power had along with his Minister of State and his Secretaries concerned with the representatives of the Governments of Maharashtra, Andhra Pradesh, Mysore, Orissa and Madhya Pradesh, we have come to certain opinions.

It is very difficult to say whether this statement is a opinion or a decision or a statement. It is a statement no doubt and we will take it as such. But, coming as it does from such an authority, it has to be viewed with respect and regard and sufficient value will have to be given to it. Therefore, I wish the House to take into consideration what the statement says and express their opinions. I may say that they have taken into consideration all aspects involved in this vital problem, and while trying to be kind and regard with sympathy the opinions on the demands expressed by all the three States, I am afraid, they have not been able to satisfy all the three States. All of them have been protesting and to-day we read in the Papers that the Andhra Pradesh Government have taken a decision to accept the recommendations on the statement under protest.

Sri S. M. KRISHNA.—Under a very mild protest!

Sri S. NIJALINGAPPA.—Naturally, because they are in a better position. I don't want to comment on the decision taken by the Andhra Pradesh Government, but I must say, comparatively a lot of sympathy has been extended to them. Not that the Central Minister has not been kind to us, but he could have been more kind. The Maharashtrians also have been protesting-naturally for a very good cause according to them. But, I must state that the case put forward by the Mysore Government—the principles which they pressed have been accepted all along. In the first place, the Andhra Pradesh Government laid much stress on the so called 1951 Agreement. I have been protesting that it is no agreement at all and in view of the fact that no representative of Mysore was a signatory to that agreement, it cannot be binding on us, and the Maharashtrians also are not happy with it. The Andhra Pradesh Government were very insistent that it should be accepted and acted upon, but we have been insisting that it is not legally binding on us. I am glad to state that the statement made by the Central Minister for Irrigation and Power has given a go-by to the 1951 Agreement and that it is void and not binding on any party.

Mr. SPEAKER.—The legal opinion of the Central Government is also that it is void and not binding on any party.

Sri S. NIJALINGAPPA.—On the strength of the legal position expressed by those who could advise legally the Central Government, I am sure that no party, neither Andhra, nor we, nor Maharashtra, will now agitate that the 1951 Agreement is still binding. Though there is a vague reference in the latter part of the statement, our definite stand has been upheld. We were also urging that if in Maharashtra the east-flowing rivers are allowed to be diverted to the westcoast and join the

(SRI S. NEJALINGAPPA)

Arabian sea for purposes of power generation, it would matter very much to us and much of the water that is required for Mysore arid areas would not be forthcoming at all. We made a very definite demand on them that such a thing should not be agreed to as it will affect the interests, incidentally of Maharashtra whose area is equally poor, of much more worse areas in Mysore State and they may also affect Andhra Pradesh. It is, therefore, one of the points conceded to by the Central Government and very correctly too that the course of west-flowing rivers should not be interfered with. I lay stress on this, because no river which flows cannot be interfered within its natural flow. May be, Maharashtra may want power - I sympathise with them—but, that is no reason why they should affect the others' rights. Power can be sent from one place to another through a grid system across any distance, but a flowing water must flow only down ward. Therefore, not an interference of any sort should be allowed to be done, and so, I am laying much stress by stating that this acceptance of the principles on natural flow of river should not be interfered with. That the Central Government had given a clearance for taking up the Upper-Krishna and Malaprabha Projects, is a matter in which we must all be satisfied and our point has been accepted by the statement made by the Central Minister. We were also pressing that in view of the scarcity conditions prevailing in certain parts of Mysore, specially Bijapur and round about, Upper-Krishna and Malaprabha projects must go on immediately and we have even said that just as Andhra Pradesh Government went on with their Sri Sailam and Nagarjunasagar Projects, we will go on with Malaprabha and Upper-Krishna Projects. It is a point for supreme satisfaction that they have agreed that in view of the fact that the case made out by the Mysore Government is correct, they have allowed us to go on with Malaprabha and Upper-Krishna projects. They have not limited the progressing of the projects to the first stage alone—they have allowed us to go on with the second stage also and not made any difference about the first and second stages. We cannot just cut the first stage and carry on with the second stage. We are going to lay the foundation for the entire scheme. I am sure the Central Ministry will not come in the way. That is one matter, in which we have been allowed to go ahead, though Malaprabha and Upper-Krishna projects have not been included in the Third Plan. This is a point which we have gained. Another point we made was that the scarcity areas should have first preference, and the population, the catchment area, the amount of rain-fall and the nature of the soil, the area to be irrigated and economic level of the people should be pointers for future allocations. If they substantially agree to the correctness of the principles, though they say every consideration was taken note of, this may not be totally accepted. It is clear that the scarcity areas should receive priority. With the other schemes which have been proposed by the Mysore Government to serve these scarcity areas, still if proper

estimates are made and they are made *pucca* and if they are pushed through the Central Government and the Planning Commission, they will give their sympathetic consideration. There also, I believe, we have gained and another point we pressed was that the Andhra Pradesh Government should not be allowed to depend on Krishna waters for their Nagarjunasagar project. Without possibly getting the permission of the Central Government and in spite of our protest, it has been allowed to go on and the first phase of Nagarjunasagar project is practically complete. While they say that the first stage of Nagarjunasagar may be proceeded with, they have also said that the Sri Sailam Project, as suggested by them, may be cut-down. It is there that we are not quite sure of our position.

Because it is not quite clear how and to what extent the Sri Sailam project should get water from Krishna, where from and what is the quantity and what they mean by saying that it is a modified or amended project. We want to know from the Centre what that modified project is. They have not made it quite clear and we would like to be enlightened. Unless we are sure of certain decisions, I do not think we will be able to accept that portion. I think our demands have been in a way accepted while the quantity has been denied to us. It would have been much better if instead of our being given 600 T.M.C. ft., we had been given at least 200 T.M.C. ft. more i.e. at least 800 T.M.C.ft. This ought to have been given to us immediately because they still say that when the Gulhati Commission.....

Sri G. V. GOWDA (Palya)—For the time being.

Sri S. NIJALINGAPPA.—The whole thing is provisional.

Sri G. V. GOWDA.—Is it binding?

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is not binding in one sense and it is binding in another sense. I would advise the Honourable Members not to take up that question or that attitude and it is going to affect us unnecessarily. There is a way of getting things done. If our interests are so badly affected, if it is necessary for us to go and agitate it elsewhere, we won't hesitate to do it; but this is not the time when we can take up that subject. This attempt at getting the water that we think is legitimately due to us, is a matter for agitation at various levels. We express ourselves here. Our representatives from Mysore in Parliament also agitate; Government will agitate and I am sure the public also will agitate. This is a matter which vitally concerns us. There is no definiteness about the quantity of water available. The Gulhati Commission says that in many places, gauges have not been fixed and they do not know what exactly is the amount of water that may be made available. They expect it will be something more, possibly 5 or 10 percent. They have calculated 1,800 T.M.C.ft. on the plea that this amount will be available because of the 75 percent dependability. They calculate the yield in a particular tank or reservoir, what is fed by that for 100 years; they take gauges for hundred years. Lowest will be

(SRI S. NIJALINGAPPA)

from there and from the lowest, 75 years, those 75 years will be the dependability. That is how they take the dependability. The Gulhati Commission was asked to take up 86 per cent dependability and 75 per cent dependability. They have taken 75 per cent. Therefore, I say it is possible that we may have not 1,800 T.M.C.ft but something more, possibly 300 or 350 or 400 T.M.C.ft. We can just make a guess and be very nearly correct if we say that this Karishna river will yield not merely 1,800 T.M.C.ft. but nearly 2,100 T.M.C.ft. or 2,200 T.M.C.ft. I am saying this because they say that after getting the required statistics and dependable statistics, they would be able to allot more water. I say this in view of our scarcity areas and that in view of the fact that they themselves accept that we deserve better consideration and they have enumerated the various projects which we are Contemplating and say that they will receive the highest sympathy. It is therefore that I say whatever water is available out of that nearly 350 or 400 T.M.C.ft. should be made available to us. When the Godavari link is established in two places and they get what they want, possibly about 1,000 T.M.C.ft. I think a time will come when they get that water—at least 200 T.M.C.ft. which is now flowing to Andhra must be allotted to us to be used. That is a point which is very important. I say this because we are not to be satisfied merely by what we are supposed to get now and temporarily but also look into the future. In view of the scarcity areas concerned in Mysore State and in view of the fact that we are only taking into consideration, the area to be irrigated by the river Krishna and her tributaries, now it is 5 per cent or even less and if Bijapur or adjoining districts are taken into account. it is only one per cent taken into consideration that fact, they have to yield to the demand of the Mysore people, specially those poor people, living in scarcity areas, to allot that amount of water a least 1,000 T.M.C.ft. they have got and if we are now getting 800 T.M.C.ft., we must be able to get 200, if we are getting Rs.900, we must get 100 T.M.C.ft. This is a matter for consideration both by the Central Government and the Andhra Pradesh. After all, we are not people belonging to different places altogether, we are part of one country. Whoever suffers, the whole country suffers. From that point of view, I want this House, the Central Government and other States to approach this problem. Where are people living in scarcity areas, where there is an area available for cultivation, those people must be enabled to use these waters to the greatest possible advantage. Especially, Andhra Pradesh is an area which is richer, where rainfall is heavier and the percentage of cultivation is about 26, and if Nagarjuna-sagar project comes into being, and that very rich area is irrigated, they are going to have 40 per cent of area irrigated or something more. Therefore we have to consider all these things from that point of view. These are matters which will be considered by us. I am not going to a court of law. We have already made a reference that it may be referred

to arbitration. But I do not think it is just the time when we can do so. What I believe now is that it is just the time that we express ourselves on the statement made by the Minister for Power and Irrigation of the Union Government. While we appreciate his attempt to be fair to all, we must make it clear to him that while he has appreciated, he has not fully appreciated the needs and necessities of the scarcity areas of Mysore State and that he must see it fit to allot to us more waters, at least 200 T.M.C.ft. of water immediately. That is one aspect.

There is the other aspect. Our own responsibility in the matter. We have been urging that more water should be given to us. Very good; but when we get water, how are we prepared? Either in Krishna or Godavari areas or in Cauveri area, we have not done much. We must own that except building Tungabhadra and part of Ghataprabha and now Kapini being taken up, the Cauveri Valley we have not done much at all. It is high time that we find the wherewithal to carry out these things. Along with my colleagues, I have come to this decision. Come what may, we shall lay the foundation and find some how the money and that 'somehow' is dependent very much on you and the co-operation which the members here give to this undertaking and it does not belong either to this State or that State but all of us. Therefore, I appeal to every member to do his best and co-operate with us to see that finances are found.

Now that the Central Government have agreed to give grant for Malaprabha and Upper Krishana—at least Stage one, I am sure that they will find the necessary funds and as we go on completing our schemes and place them before them for acceptance, they will not only unhesitatingly accept them and allot the necessary amount of water but also give to the extent they can, financial aid. On our part, we must see to it that we also find funds. There are ways of finding funds. I think we must thank one of our Hon'ble Members Sri Anna Rao who said: it does matter even if we spend less on certain Departments. We may spend 10-15 per cent less. Get the money, save all money and use it for this purpose. This is also a very good suggestion. I hope that we may accept it and work it up. There is also the other view; we have been thinking as to why we should not have advance contribution from people who are primarily going to be benefited by these big schemes. These are matters which we have to seriously think and solve them ourselves.

2-30 P.M.

These Sir, are some of the problems which face us and I am sure Members will give their opinion so that Government will in all earnestness take note of the opinions expressed. The final word has not been said because possibly I do not know—Parliament may again discuss this matter. Whether they discuss or not, we have to discuss the problem among ourselves, with them and urge our point of view so that we can get a better deal and a better allocation. THANK YOU, SIR.

Mr. SPEAKER. — Before we begin the debate, let me just try to understand. I believe, to a very large extent, is a non-party matter and the practice of our Hon'ble member speaking on this side and another on that side need not be strictly observed. I would rather appeal to the whips of the Parties to agree between themselves and give me the names. I would not like to impose a time-limit. It is a very complicated matter and expressing ourselves on such aspects may not be very easy. I suppose the House is agreeable to that.

HON'BLE MEMBERS.—Yes, Sir.

†ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ. —(ಶ್ರವಣಬೆಳಗೊಳ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈಗ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೃಷ್ಣಾ ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿವರಣೆ ಮುಖಾಂತರ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾ-ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಮೈಸೂರು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಆಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಈ ಮೂರು ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ವಿಷಯ. ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೊಡಕುಗಳಾಗದ ವಿಷಯವಾಗಿವೆ. 1951ರ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ರಿಂದ ಗುಲ್ಬಾಟಿ ಕಮಿಷನ್ ನೇಮಕ 1950ರಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ 1951ರಲ್ಲಿ ವರದಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆದೇಶ ಕೊಟ್ಟು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ನೀರು ದೊರೆಯಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯು ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸಚಿವರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾಡಿದಷ್ಟು ನೀರು ದೊರೆಯದೇ ಇರುವ ಮೂಲಕ ನಿರಾಶೆ ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ 1,000 TMC ದೊರೆಯುವುದರ ಬದಲು 6000 TMC ಏನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ನೀರಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾ-ಗೋದಾವರಿ ನದಿಗಳ ಪ್ರದೇಶ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಅಗಾಧ ಸಂಪತ್ತು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿದೆ. 2,20,000 ಚದುರ ಮೈಲಿ ಪ್ರದೇಶ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಚದುರ ಮೈಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ 43,731, ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ 21,44, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 26,000 ಚದುರ ಮೈಲಿ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ. ಅಂದರೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಕ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟ್ ಏರಿಯಾ ಶೇಕಡ 45ರಷ್ಟು ಭಾಗವಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇರಳವಾದ ಪ್ರದೇಶವಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಪಾಲು ದೊರೆತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ನೀರು ಮೈಸೂರಿನ ಫಲವತ್ತಾದ ಒತ್ತಿಮ ಫುಟ್ಟ ಅಂದರೆ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಪರ್ವತದಿಂದ ಹರಿಯುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪ. —ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿ ಹುಟ್ಟಿ ನೀರು ಬರುವುದು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ. —ನಮಗೆ 43,734 ಚದುರ ಮೈಲಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ನೀರು ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 60ರಷ್ಟು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯು 870 ಮೈಲಿ ಉದ್ದ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ನೀರು ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುಲ್ಬಾಟಿ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಕೃಷ್ಣಾ ಮತ್ತು ಗೋದಾವರಿ ನದಿಗಳಲ್ಲಿ ಆಪೈರಾಗಿ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಹರಿದುಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕರಾರುವಾಕಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. 32 ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಆಳತೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ ಯಾವ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಆಪೈರಾಗಿ ಕರಾರುವಾಕಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

ಅವರೇ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪ್ರಮಾಣ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಶೇಕಡ 20ರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಹೇಳಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 'The data can be taken as approximately correct, within 2 per cent, plus or minus of the actual' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದರಿಂದ ಶೇಕಡ 20 ರಷ್ಟು ಚಾಲ್ತಿ ಇರಬಹುದು. ಶೇಕಡ 2 ರಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಇರಬಹುದು. ಈ ಒಂದು ನಿಗದಿಯನ್ನು ಸರಿಮಾಡಲಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದ ಮೇರೆ, ಇದನ್ನು ಒಂದು ಕರಾರು ವಾಕ್ಯಾಗಿ ಅಳವಡು ಮಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ, ಆಂಧ್ರ, ದೇಶ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ವೇಶ ಈ ಮೂರು ದೇಶಗಳ ನೀರನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ತಾವು ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆ ನೀರು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವ ನಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ

ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವಿದೆ ಎಂದು ನೋಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಶೇಕಡ 72 ರಷ್ಟು ಇದೆ. ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಕೇವಲ 5.6 ರಷ್ಟು ಇದೆ. ಅಂಥದಲ್ಲ ಸುಮಾರು 26.6 ರಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶವಿದ್ದು, ನಮಗಿಂತಲೂ 56 ರಷ್ಟು ಬಾಸ್ತಿ ಇದೆ. ಕೃಷ್ಣ ನದೀನ ಪ್ರದೇಶ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದವರು ಶೇಕಡ 26.6 ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಮೈಸೂರು ದೇಶದವರು ಶೇಕಡ 5.6 ರಷ್ಟು ಹೊಂದುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಥದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತ ಭೂಮಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿವೆ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವರದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ, ಈ ಸಭೆ ಮತ್ತು ಇಡೀ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆ, ಮತ್ತು ಭಾರತ ದೇಶದ ಅಭಿನಂದಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ಮತ್ತು ಗೋದಾವರಿ ನದಿ ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತ ಭೂಮಿಗೋ, ಹವಾಮಾನ ಮುಂತಾದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣ ನದಿಯ ಪ್ರದೇಶದ ಬಹುಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯಾವ ತರಹ ಭೂಮಿ ಇದೆ ಅನುತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ scarcity area ಗಳೆಷ್ಟು ಕ್ಷಾಮದಾಮರಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರದೇಶವೆಷ್ಟು, ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಾಮದಾಮರಗಳ ಪ್ರದೇಶ ಎಷ್ಟಿದೆ ಅನುತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನೂ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Cultivable gross area ಅಂತ ಹೇಳಿ, Cultivable area ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶ ವಲ್ಲ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. Cultivable area ಅಂಥದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 13.8, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 14, ಮೈಸೂರು ದೇಶ ದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 23 ರಷ್ಟು ಇದೆ. Net crop area ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅಂಥದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 9.6, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 12.2 ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 18.6 ಇದೆ. ಬೀಜ ಬಿತ್ತನೆ ಮಾಡಿ ಫಲವನ್ನು ಅನುಭವಿಸತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಇದರಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. Irrigated crop area ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಶೇಕಡ 23 ರಷ್ಟು ಹೊಂದಿದೆ ರೂ ಕೂತ, ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಎಷ್ಟಿದೆಯೆಂದರೆ ಶೇಕಡ 1 ರಷ್ಟು ಇದೆ; ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 1 ಇದೆ, ಅಂಥದ್ದು ಶೇಕಡ 2.5. ಒಟ್ಟು Irrigated area 4.5 ಅಂಥದವರು ಶೇಕಡ 2.5 ಮಾದುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಶೇಕಡ 1 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮದು ಇದೆ. Percentage of irrigation area to total crop area ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 26.6 ನಮ್ಮದು ಶೇಕಡ 5.2 ಬರುತ್ತೆ. ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ—ಇದು 73 ಎಲಿಮೆಟ್ ಎಕರೆ ಇದೆ. ಅಂದರೆ ಇಂದಿರು ದೇಶದಲ್ಲರಕ್ಕಿಂತ total cultivable area ದ ಶೇಕಡ 23 ರಷ್ಟು ಅಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಇಂದಿಯಾ ದೇಶದ cultivable area ವಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 23 ರಷ್ಟು ಭಾಗ ಹೊಂದಿದೆ ಅಂದರೆ ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ನೀರನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ.

ಇರಿಗೇಟೆಡ್ ಏರಿಯಾ ಯಾವ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ನದಿಯಿಂದ 4.5 million area ಅದೇ 45 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ನೀರಾ ವರಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 25,40,000 ಎಕರೆ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ; ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಇದೆ; ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ 9,60,000 ಎಕರೆ ಇದೆ. ಇದರ ಬೊತೆಗೆ ಅಂಥದವರು ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ 30 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಇರಿಗೇಟೆಡ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ ನೀರಾವರಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುವುದು ಕೇವಲ 10,20,000 ಎಕರೆ ಕ್ಷೀಣ ನೋಡಿದರೆ ಅಂಥದ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ, ಮೈಸೂರು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೂ ಅಜಗಜಾಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣ್ಣ ಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಇಂಥ ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯದ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯು ತ್ತಿದ್ದಾಗ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಕತೆ ಗವಾನ ಕೊಡಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಗಾಂಜಿವೀರಪ್ಪ ನವರಿಗೆ ಏನನ್ನು ಸಂಪರ್ಕವಾಗಿ ನೋಡ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಕೀಲರಂತೆ ಇದೆ. ಆ ಕತೆ ದಿಸ್‌ಕರ್ಷ್ ತುರುವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಶ್ರೀ ವೀರೇಂದ್ರ ಪಾಟೀಲ್ (ಲೋಕೋಪಯೋಗಿಯ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಇದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ಡಿಸ್‌ಕರ್ಷ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಇದುವರೆಗೂ ಕೂಡ ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಒಂದು ಹೊಸ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನೂ ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥಹ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೃಷ್ಣ ನದಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಏನೂ ಕೂಡ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶ ಎಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಕೃಷ್ಣ ನದಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೋ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗದ ನೀರನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಾರೆ. 1951ನೇ ಇಸವಿ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಅವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಟ್ಟು ಕೃಷ್ಣ ನದಿಯ ಸುಮಾರು 410 T. M. C. ಯಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರದವರು ಸುಮಾರು 300 T.M.C. ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಕೇವಲ 78.3 T.M.C. ಮಾತ್ರ. 1951ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಈಚಿನ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ತುಂಗಭದ್ರ ಮತ್ತು ಭದ್ರ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕ ಬಹುಶಃ 200 T. M. C.ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಧ್ರದವರು ಆಗಲೇನೇ ಸುಮಾರು 600 T.M.C.ಗೆ ಹೋರಾಟ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣ ನದಿಯಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಟ್ಟು ನೀರು ಹೊಂದುವುದು ಕರಾರು ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ಬಹುಶಃ 2 ಸಾವಿರ T. M. C. ಆಗಬಹುದೇ, 1,800 T. M. C. ಆಗಬಹುದೇ, 2,200 T.M.C. ಆಗಬಹುದೇ ಆಪ್ತರಾಗಿ ಇಷ್ಟೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶೈಲಮ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ, ಅಂಧ್ರದ ಬಂದೇ ಬಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 1,200 T.M.C. ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಧ್ರಕ್ಕೆ 1,200 T.M.C. ಕೊಟ್ಟರೆ, ಇನ್ನು ಕೇವಲ 600 T. M. C. ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ದೇಶದವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಈವಾಗ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ 400 T. M. C. ಕೊಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರಿಗೆ 250 T. M. C. ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಗಾಗಲೇ ಕಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರು 300 T. M. C. ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪರ ಕೃಷ್ಣ, ಭೀಮ ಎರಡು ಮೀಡಿಯಮ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು, ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳು, ಎಲ್ಲಾ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು 800 T.M.C. ಬೇಕು ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಈವಾಗ ಸುಮಾರು 1,200 T.M.C. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

[Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರುವ 1,100 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಉಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ 1,200 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರ, ಶ್ರೀಶೈಲ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ನೀರು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ ಹೊರತು ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ನೀರು ಬಂಡಿತ ಪಾಗಿಯೇ ದೊರೆಯುವುದು ಆಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅಪ್ಪರಾಗಿ ಕೃಷ್ಣನದಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬಂದಾಗ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಲ ಬಂದಾಗ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಲೇಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೋರಿಟಿ ಎರಿಯಾ ಜಾಸಿ, ಇದೆ. ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸೆಪ್ಷನ್ ಸ್ಕೋರಿಟಿ ಎರಿಯಾ ಇವೆ ಎಂದು ಆಳತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗುರಾಟ ಕಮೀಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಹತ್ತಾರು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಮಳೆ ಬರದೇ ಕಂದಾಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪನಾ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಯಾವುವು ಎಂದು ಸ್ಪಾಂಪರ್ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಂತೆ 27 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಸಿಕ್ಕಿವೆ. ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 7 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 5 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ 15 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಇವೆ. ಬಹುತೇಕ ಶೇಕಡ 50 ರಷ್ಟು ಸ್ಕೋರಿಟಿ ಎರಿಯಾ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇದೆ ಎಂದು ಅವರ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಬರಗಾಲದ ಪ್ರದೇಶಗಳಾದ ಬಿಸಾಪುರ ರಾಯಚೂರು, ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣನದಿ ನೀರು ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೇ ಬರಗಾಲ ಪ್ರದೇಶ ಹೇರಳವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ಅಂಧ್ರದವರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೂ ಗೊತ್ತು. ಅದ್ದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣನದಿ ನೀರನ್ನು ಹೆಚ್ಚತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವಂತೆ ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಮಾತು. ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಬರಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಸಚಿವರು ಗುರಾಟ ಕಮೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮೇರೆ ನಮಗೆ 600 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಧ್ರಕ್ಕೆ 800 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ 400 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಹುಭಾಗ ಅಂಧ್ರದವರಿಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ 200 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಕಡಿಮೆ ನಮಗೆ. ನಮಗಿಂತ 200 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಕಡಿಮೆ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿರುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಅಂಧ್ರದವರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದದ್ದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ಅಂಧ್ರದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಪ್ಪರ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಮತ್ತು ಭೀಮ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು

ಕಾರ್ಯಾಗತ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗದೇ ಇರಬಹುದು. ಆದರೂ ಕೂಡ ಮುಂದೆ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಾಗ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥಾ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಇಷ್ಟು, ಅಂಧಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಂತ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವುದು ಸರ್ಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಒಂದು ಸಲಹೆ ಗುರಾಟ ಕಮೀಷನ್ ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಕೃಷ್ಣಾ ಗೋದಾ ವರಿ ನದಿ ನೀರಿನ ಪ್ರಶ್ನೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. River Board ನೇಮಕ ಮಾಡಿ ಕೋ ಆರ್ಮಿನೇಟೇಡ್ effort ಮುಖಾಂತರ ಇದರ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ. River Board ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಯಾರ್ಯಾರು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರೋ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಹುಚ್ಚುಮುಂಡೇ ಮದ್ದೇಲಿ ಉಂಡವನೇ ಜಾಣ್ ಅಂತ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ ಇದು. ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರ, ಶ್ರೀ ಶೈಲ ಕಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾಳೆ ಗರಾಟೆ ಮಾಡಬಹುದು, ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ಸಾವಿರ ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ನೀರು ಬೇಕೇಬೇಕು ಅಷ್ಟೆನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಎಂತರೇ ಅಂಧದವರು ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ಪ್ರದೇಶ ರೀ ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್ ಆದ ಮೇಲೆ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶ, ಬೊಂಬಾಯಿ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶ ಇತ್ತು. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಒಂದು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾದ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ತರಹ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಲು ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

1956 ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆ ಏನಿದೆ, ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆ, ಭೂಪ್ರದೇಶ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಳತೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಬಂತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಯೋಜನೆ ತಯಾರು ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಒಂದು ಕೊರತೆಯನ್ನು ಈಗರಾದರೂ ಕೂಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಾಗತ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಂದೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಗೆ ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಮೈಸೂರಿನ ಜನರಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರುವುದು ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿ ಒಂದೇ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಸಾಧನವಿಲ್ಲದಿಲ್ಲ ಬರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ, ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಾಪಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜನ ರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸರವಾಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿಕೆಯು ಮುಖಾಂತರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದರಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತಿ ಕರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರೇ ಕೃಷ್ಣಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಅಪ್ಪರಿದಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವರು ಕೊಯ್ನು ಪವರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟು ಕಟ್ಟಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹರಿಯ ತಕ್ಕ ನೀರನ್ನು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಪವರ್ ಉತ್ಪನ್ನ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದಿಂದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಹರಿಯತಕ್ಕ ನೀರನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿ ನೀರು ಹೊರಡೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಆ ನೀರು ನಮಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗತಕ್ಕ ಸಂಭವ ಕೂಡ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು ಅಂದ್ರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಗೋದಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ನೀರಿನ ಸಂಪತ್ತು ಇದೆ. ಆ ನೀರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಡ್ಡ ಕಟ್ಟಿ ಕಟ್ಟಿ ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಗುರಾಟ ಕಮೀಷನ್ ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡುಕಡೆ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರ, ಶ್ರೀ ಶೈಲ ಎರಡೂಕಡೆ ಬಹಳ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಕಟ್ಟಿಗಳು. ಗುರಾಟ ಕಮೀಷನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು 300 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ ಕೃಷ್ಣಾ ಬೇಸಿನಿಗೆ ಬಂದರೆ ಅಂಧಕ್ಕೆ 250 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಜಾಸ್ತಿ ಬರತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಂಧ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ತೊಂದರೆಯಾಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಮಾತ್ರ. ಅಂದ ದವರಿಗೆ ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ 250 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಪೂರೈಸತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರದ ನಟವರು ಏನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದು ಅತ್ಯಂತ ಕರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇ ಆ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯು ಮುಖಾಂತರ ನಮ್ಮ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಏನಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ; ಇನ್ನೂ 400 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಈ ಕೃಷಿ ನದಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಸಚಿವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೆ ಬಂಡಿತ ವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರಾಶಾದಾಯಕ ವಾಗಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗೆ ಪಕ್ಕ 1100 ಚ.ಎಂ.ಸಿ. ಯಷ್ಟು ನೀರನ್ನಾದರೂ ಕೊಡದಿದ್ದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಂಠಿತವಾಗಿರು ತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 7 ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನೀರಾವರಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲದವರೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕಾದರೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವರನ್ನು ಬತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ 1100 ಚ.ಎಂ.ಸಿ. ನೀರನ್ನು ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Member may continue after half an hour. The House will now rise for half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and re-assembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ನಭಾಪತಿಯವರೇ, ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿದೆ. ಒಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಗಳ ಪ್ರಗತಿಯ ಬಹುಭಾಗ ಬಹು ತೇಕವಾಗಿ ಈ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆ ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ ನೀರನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸುತ್ತದೆ. ಇಡೀ ದಕ್ಷಿಣ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಈ ನೀರಾವರಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂದೆ ಒದ್ದಿರುವ ರಾಜ್ಯವೆಂದರೆ ಅದು ಈ ಮೈಸೂರೇ. ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ಇತ್ಯಾದಿ ರಾಜ್ಯಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಆ ಆಂಧ್ರ ಮತ್ತು ಮದ್ರಾಸ್ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಿಲ್ಲ ಇದು ಅರ್ಥ ಪಾಲು ಸಹ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಈಗ ನಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಸೌಕರ್ಯಗಳು ದೊರೆತರೂ ನಾವು ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಮುಂದುವರಿದಿವೆ.

MR. SPEAKER.—Did the Hon'ble Member see page 4, para 13 in this report ?

SRI S. SIVAPPA.—Now, I am referring to the irrigated acreage. ಈ ದಿವಸ ಆ ಆಂಧ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೊಂದು ಅವರ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಡೀ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅಂದರೆ 258 T.M.C. ft., ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೂ ಅದು ಕೂಡ ಸಾಲ ದೆಂದು ಹೇಳುವಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೀಗೇ ಮದ್ರಾಸಿನವರೂ ಅವರಿಗೆ 206 T.M.C. ft. ನೀರು ಬೇಕೆಂತ ಅವರು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಇಡೀ ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ ನೀರ ನ್ನನ್ನೇ ತಾನೇ ಹೊಂದಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಉಲ್ಲಾಸ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಆಂಧ್ರಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಇತರ ರಾಜ್ಯ ಗಳ ಪಾಡೇನಾದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆಯವರ ಹಿಡಿತನ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹುಯಿತಕ್ಕ ನ-ಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಕ್ರಾಮೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸತಕ್ಕ ಏಕೈಕ ನದಿ ಎಂದರೆ ಅದು ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯೇ. ನಾವು ಈ ನದಿಯ ಬೇಸಿನನ್ನೆಲ್ಲ ಅಪಜ್ಞಾ ಹೆಚ್ಚು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬಗೆಗೆ

ಗುರಾಟ ಕಮಾಪನ್ನವರಾ ಇಲ್ಲಿಯ ವಾಯುಗುಣ, ಭೂಮಿಯ ಪಲವತ್ತಿನ ವಿಚಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ನೆಲ್ಲ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಳವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಈ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಅಗತ್ಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ವರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಲೆನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಆ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರಿನ ಬಹುಭಾಗ ವನ್ನು ಈ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ನ್ಯಾಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ನಾನೀ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಬಾರದೆ ಇರುವಂಥ ಒಂದು ಹಕ್ಕನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂತ ನಾವೇನೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾವೀ ದಿವಸ ಆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಅಂಥ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಲಿ ಏನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ನಾವು ಕೇಳತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಹಕ್ಕಿನ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳು ಅದ್ವಿ ಬರಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ದುರುದ್ದೇಶ ನಮಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ನದಿಗಳ ನೀರಿ ನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಕೊಡಿ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕಾದರೂ ನಮಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಬಾರದೆ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವರು ನಮಗೆ 600 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ 500 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ನೀರಿನ ಅಗತ್ಯವಿರುತ್ತದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ಗೋದಾವರಿಗಳ ನೀರಿನಲ್ಲಿ 110 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ಎಫ್.ಟಿ. ನೀರನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಅಷ್ಟು ನೀರಿಗೆ ಖಾಸು ಡೆವಲಪ್ ಅಗತ್ಯ ನೆನಿವೇಶಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಈಗ ನಮಗಾಗಿರತಕ್ಕ ಅನ್ಯಾಯ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನದು ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೆ ಅವರ ಹಕ್ಕಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಹಾಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದ ಕತೆವ್ಯೂ ಈ ದಿವಸ ಈ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮೇಲೂ ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೂ ಬಿದ್ದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಈ ಎರಡು ಸರ್ಕಾರಗಳೂ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು ನ ನ ಮನವು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ಗುರಾಟ ನವೀತಿಯವರು ಅವರ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಭೀಮಾನದಿ ನೀರಿನ ಉಪಯೋಗದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಆ ನೀರನ್ನು ಯಾವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಯಾವರಿಗೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಯಾರ ಮಾಡಬೇಕು, ಆ ನೀರನ್ನು ಯಾವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ತ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರನ್ನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಸನ್ನಿವಹಿಸಿ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಈ ಒಂದು ಶೋಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕ್ಷಾಮದಾಹರ ಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿವೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಅವಕಾಶವಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಮಾಡದೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಫಲತ್ತಾಗಿರತಕ್ಕ ಅತಿ ಭೂಮಿ ಪಾಳು ಬಿದ್ದಿರುತ್ತೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಅಪರ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆ ಯನ್ನು ಈ ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ತಗುಲತಕ್ಕ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಕೊಡು ವಂತೆ ಅವರಿಂದ ಭರವಸೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಸರಪ್ರಸ್ತುತಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಇಡೀ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಅಹಾರವ ಅಥಾವ ತಾಂತ್ರಿಕವಾದುದಿಲ್ಲದೆ ಈ ದಿವಸ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ನೀರಾವರಿ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿರತಕ್ಕ ಬಹು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 7ರಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಈಗ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೆಮ್ಮಟ್ಟ ದಲ್ಲಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯ ಇಡೀ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ಮತ್ತೊಂದಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯದ ಕೊರತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ನದಿಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಬರಬೇಕಾದ ನೀರು ಎಷ್ಟೋ ಅಪಕ್ಯ ಕೊಡಬೇಕು ಭಾರಿ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಮಾಣದ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾನ್ ಬಜೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣವೇ ಕೈಗೊಂಡ ಅಪ್ಪಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನೀಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ, ದುಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ಸಹಾಯಬೇ ಕಾದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅದ್ವಿ ಕರ್ತವ್ಯ, ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಶಿವಪ್ಪ)

ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ನೀರಿನ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಶ್ರೀಘ್ರವಾಗಿ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು ಎಂದು ಆದರ ಮುಂದೆ ತೀವ್ರವಾದ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದೇ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇದುವರೆಗೂ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತೀವ್ರತರವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಗುರಾಟ ಕುರಿತು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. Public Works Administrationನಲ್ಲಿಯೂ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾಗಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಅದರ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಯಾವರೀತಿ ಇದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ; ನವೀನವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು Administration and Management ಎನ್ನುವ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಕಟ್ಟಿದ ಇರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ, ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಶೇಖರಣೆಯಾಗತಕ್ಕ ನೀರಿನಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನವೀನವಾದ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಕೂಡ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. 1951 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಿತವಾಗಿರುವ ತುಂಗಭದ್ರಾ, ಭದ್ರಾ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ 13ರಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಪಾರವಾದ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಲುವೆಗಳನ್ನು ತೋಡುವುದರ ಮೂಲಕ, Soil Reclamation ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ, ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ರೈತನಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯೂ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಈ ವಿಚಾರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವೊತ್ತಿನದಿವಸ ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆನ್ನುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಆಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯುಂಟುಮಾಡತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಈ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ನೀರು ಬೇಕು, ಎಂಬುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ data ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, data ಸಿಕ್ಕದೆ ಏನು ಮಾಡುವುದು ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ data ಕೂಡ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ, ನಾವೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಅಭಾವ ಹೋಗಬೇಕು. ನಾವು ಬಹಳ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಭೀಮ, ಅಷ್ಟು ಕೃಷ್ಣ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬೇಕಾದ statistics ಪಡೆಯಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಲ್ಲೂ ಕ್ಷಿಪ್ರದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಹಿನ್ನೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ರಿಸರ್ವ್ ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಇವೊತ್ತು ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ನಾಳೆ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ ನಾಲ್ಕನೆ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತೇವೆ, ಅದರ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣ ಬರಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಕಷ್ಟನಿಟ್ಟಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೇರಿಕ ಅಪ್ಪರಾಂತ್ಯ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇತರ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಮೇಲೆ ಸಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸಹ ಯಾವರೀತಿ ಹಣವನ್ನು ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ದೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಅಷ್ಟರ ಕೃಷ್ಣ ಯೋಜನೆ ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಎಲ್ಲ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೆಲವು ಭಾಗ ಖೋಲಮಾಡಿ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದೂ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಇದೆಯೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಿತ್ತು. ನಾನಾದರೂ

ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕಡೆಯೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು; ಯಾವ ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಈಗ ಅಗತ್ಯವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದೆಯೋ ಆ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವೆಲ್ಲ Budgetted and planned projects ಆಗಿದೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅಪಾಯವಾಗುತ್ತದೆ, ಅದುದರಿಂದ ಹೊಸ ನಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪರ ಕೃಷ್ಣ ಮೊದಲಾದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸೈಪಲ್ ಆಗಿ ಒಂದೆ ಸಾಲವನ್ನು ಸಹ ಎತ್ತಬಹುದು. ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಾಚ್ಯ ಕಟ್ಟುತ್ವೇವೆಂದರೆ ಜನ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮುಂದೆಬಂದು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಸಾಲದ ಮುಖಾಂತರ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ : ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಾದ ನೀರಿನ ಪಾಲನ್ನು ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಲಸ್ಯ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಬೊಂದಬಾರದು. ಯಾರ ನಿಷ್ಕರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಮದ್ರಾಸ್ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ನಿಷ್ಕರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೂ ಪರವಾಇಲ್ಲ. ಆಂಧ್ರದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ನಿಷ್ಕರಕ್ಕೆ ಒಳಗಾದರೂ ಪರವಾಇಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಕಿತ್ತಪ್ಪಿಯಿಂದ, ಮೈಸೂರಿನ ಪ್ರಗತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಮುಂದೆ ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೂ ಒಳಗಾಗದೆ ಮೈಸೂರಿನ ಕಿತ್ತ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲ ಒದಗಿಬಂದಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಈಗಿನ ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ನಮಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗೆ ಏನು ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಭಾಗ ಮಾತ್ರ ಬಂದಿದೆ. ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಪೂರ್ತಿ ಪಾಲನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ಮೈಸೂರು ಸರ್ಕಾರ ತನ್ನ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೂ ತೀವ್ರತೆಯಿಂದ ಮಾಡಿ, ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೇ ದೇಶದ ಬೆಂಬಲವಿದೆ. ತಾವು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗದೆ ಇದ್ದರೆ ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರಿನ ಜನತೆಗೆ ಏನು ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಂಥಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವೆನ್ನುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟೇ ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಕೂಡ ನೀವು ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಯಶಾಲಿಗಳಾಗಿ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ದೇಶದ ಎಲ್ಲ ಜನತೆಯ ಬೆಂಬಲವೂ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಇವು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎನ್. ಅವಲ ರೆಡ್ಡಿ (ಶಿವಮೊಗ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಕೃಷ್ಣ-ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೇ ಸರ್ವಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದ ಮುಂದೆ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಹಳ ವಿಶಾಲವಾಗಿ ಇಟ್ಟಾಗ್ಯೂ ನನಗನಿಸುವುದು ಬೆಟ್ಟ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಹಿಡಿದಿರುವ ಎನ್ನುವಂತಾಗಿದೆ. ನಾನಾದರೋ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕಾಮಗಾರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಡೆವಲಪ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದೂ ಕೇವಲ ಶೇಕಡಾ ಅರಂಭವೇ ಆಗಿದೆ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ನಲವತ್ತಾರರಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಆಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡಾ ಇಪ್ಪತ್ತೇಳರಷ್ಟು ಇರುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಂಥೇನೇನಾದರೂ ಡೆವಲಪ್ ಮೆಂಟಿಗಾಗಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನೀರಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಸರಕಾರದವರು ಅರಿತು ಒಂದು ಸಲ, ಎರಡು ಸಲ, ಹತ್ತು ಸಲ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಅವರೂ ಕೂಡ ಈಗ ನಮಗೆ 600 T. M. C. ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆಂಧ್ರದವರಿಗೆ 800 T. M. C. ಯಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ 400 T. M. C. ಯಷ್ಟು ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ square figures ಗಳು. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಗುರಾಟ ಕಮಿಟಿ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಜಾನ್ ಶಿವಪ್ಪನವರೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವರೂ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಇದ್ದರೂ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆವಲರಡ್ಡಿ)

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಅಂಶ ಇಲ್ಲಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಾ ಬೇಸಿನ್‌ನ ಕ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟು ಒರಿಯಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಹಡಿನಾಲ್ಕು ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ನಡುವೆ ನೀರು ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುತ್ತದೆ. ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರುವುದು ಬಾಕಿ ಐದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಮಾತ್ರ. ನಮಗಿರುವ ಸಲಪತ್ತಾನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಚದುರ ಮೈಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರಿನ ನೀರು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥದಲ್ಲ ಸುಮಾರು 29,000 ಚದುರ ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ 27,000 ಚದುರ ಮೈಲಿಗಳಷ್ಟು. ಈ ಕ್ಯಾಚ್‌ಮೆಂಟು ಈ ರೀತಿಯಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಇದರಿಂದ ಅಭ್ಯುದ್ಧಿ ಹೇಗೆ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯವರೇ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಷಿಯಲ್‌ನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಅಂಥದಲ್ಲ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬಾರ್ಡ್ಡಿಯವರು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರನ್ನು ನಮ್ಮ ಬಾಗದಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯುದ್ಧಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ನೆನಪಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದಿಲ್ಲ ಒಂದು ಸಂತೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ವರ್ತಕರು—ಒಬ್ಬರು ಉಪ್ಪನ್ನು ಮಾರುವವರು, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮಾರುವವರು—ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಮಳೆ ಬಂದ, ಉಪ್ಪಿನ ಮೂಟೆಯಿಲ್ಲದೆ ನೆನಮಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆ ವರ್ತಕರು ಒಂದು ಮಾತೂ ಆಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಮಾರುವ ವರ್ತಕ ಉರುಳಾಡಿದನಂತೆ. ಹಾಗೇ, ಈ ನದೀ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಮಾಡಿರುವ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ನಾಯಕರೇ ಆಗಲಿ, ಇನ್ನೂ ಯಾವ ತರಹ ಸ್ಪಷ್ಟವೆಂಬುದನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀ ವಿ. ಸಿ. ಸುಬ್ಬಾರ್ಡ್ಡಿಯವರು 800 T. M. C. ಯಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆಯುರಿ ಎಂದು ಇವೊತ್ತು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇವೇತ್ತಿನ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಸ್ ಪೇಪರಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿರುವ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಗೋದಾವರಿ ನದಿ ನೀರಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ಬಹಳ ಜೋರಿನಿಂದ ಈ ಅಂಧ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುವಂತೆಯೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ನೀರಿನ ವಿವಾದದ ಚರ್ಚೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವಾಗಲೂ ಬಹಳ ಜೋರಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕೃಷ್ಣಾ-ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವಂತೆ ನೋಡಿದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೂ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ They will have the least sympathy towards Mysore State. Let them note it. ಈ ನೀರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರೂ ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೇಂದ್ರದವರೂ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ 800 T. M. C. ಅಂಥಕ್ಕೆ 600 T.M.C. ಹಾಗೂ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಕ್ಕೆ 400 T. M. C. ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನವೇ we stood first. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಫಂಡ್ಸ್ ಎಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು If they are really interested in the development of the countries. ಈ ತರಹ ಪರಪಾಟು ಮಾಡಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮವರಿಗೆ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾದರೆ, ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರೇ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಕ್ಷಾಮಕ್ಕೆ ಈಡಾಗಿ ಬರಗಾಲಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡಲೇಬೇಕು. ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಪಾಲು ನೀರು ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಪಡೆಯಲು ಅದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕನೇ ಘಟದಲ್ಲಿರುವ 13 ನೇ ಪ್ರಾರಾಧ್ನ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತವಾದ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತಿದೆಯೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣಾ ನದಿಯ ಬೇಸಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕು. ನೀರು ಸಿಕ್ಕದೇ ಇದ್ದರೆ ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶ ಪ್ರಗತಿಯಾಯಕವಾಗಿ ಬದಲೇಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಈ ನೀರಿನ ರೈಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಗಬೇಕು. ಇವತ್ತು ಅಂಧ್ರಕ್ಕಾಗಿ 800 T. M. C. ಎಂದು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು "on what principles" ಮೇಲೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು. ಅಲ್ಲದೇ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದವರು ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಮುಂಚೆ ಏನೋ ಒಂದು ತರಹದ ಬಾಬಿ ಸ್ವಾಯ ಮಡಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು ಎಂದರೂ ನಮ್ಮ

ಡಿಮ್ಯಾಂಡನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮೀಟಿ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಕಮಿಷನರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಪಾಗದ ಜನರ ಜೀವನಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗೆ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥದಲ್ಲ ರುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸುಬ್ಬಾರ್ಡಿಯವರು...

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ ನೀವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ ?

Sri S. AVALA REDDI.—That is a statement made by the Andhra Minister, Sir.

Mr. SPEAKER.—Let us state our point and our opinion.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಅವಲ ರೆಡ್ಡಿ.—ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅಂಥದವರೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬದುಕಲಿ. ಅವರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ರಾಜ್ಯದವರು. ಅವರು ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನೀರನ್ನು ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಎಂದರೆ ಅವರಲ್ಲಿರುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಕ್ರಾಮವೀಡಿತವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಬಹಳ ಸೈನಿಪಿಕ್ ಆಗಿ ಇಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯದೇ ಹೋದರೆ ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಲಗರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ನವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ತಾವಿಗಳೇ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವುದೊಳ್ಳಿಯದು. ಈಗ ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಈಗಲೇ ಸರಿಯಾದ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು.

ಇಲ್ಲಿನ ಇರಿಗೇಷನ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ. ವಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ, ಫರ್‌ದ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥದವರು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹಣವಿದೆ ಎಂದು ಅವರು ಒದಗಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಹದಿನೈದು ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಸೇರಿದ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟನ್ನು ಡಿಮ್ಯಾಂಡುಗಳನ್ನು ಈಗತಾನೇ ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಪಾಲಿಟರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರವರು ಶೇಕಡಾ 25 ರಷ್ಟು ಬಡ್ತಿ ಟಿಲ್ಲರಿನಂತೆ ಈ ಸಾರಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. He must be very strong and see that funds are fund from other Ministries.

ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿ ಇರಿಗೇಷನ್ ರೋಡು ಎಂದು ಎತ್ತಿದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿರುವ ಅನೇಕ ಜನರು ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನಿಂದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 200 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಬೇಕಾಗ ಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಆಂದಾಜನ್ನೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

300 ಕೋಟಿ ರೂ. ಅಥವಾ ಸಲ್ವ ಹೆಚ್ಚಾಗಬಹುದು. ಹೊಟ್ಟೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಜೀವನಮಾಡಿದರೂ, ಗಾಳಿ ಕುಡಿದು ಜೀವನ ಮಾಡಿದರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾತ್ಯಕ್ಷಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡದೆ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅಂಥದವರು ತಮ್ಮ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

4-00 P.M.

ಕೃಷ್ಣಾ ನೀರಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾಗಾರ್ಜುನಸಾಗರ second planಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾತುಕೊಡದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಒಳಗೆ ಅವರಿಗೆ ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಅವರು ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವೆ ಕಟ್ಟಿರೇ ಕಟ್ಟುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ ರಾಗಾಯ್ತು. ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು first stage ಕೆಲಸ ಮುಗಿದುಹೋಗಿದೆ. second stage ಕೆಲಸಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಶೈಲ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಆಗಲೇ ಪುನರಾರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷದಮೇಲೆ we are in possession of these waters ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಆಗ ನಾವು ಏನೂ ಹೇಳುವ ಕಾರ್ಯೇ ಇಲ್ಲ ನಾವು ಈಗಲೇ ಅಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು, ಒಂದುವೇಳೆ ಕೇಂದ್ರ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಅವರೇಡ್ಡಿ)

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ, ಮುಂದೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು. ಆದರೆ ಬರೀ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಆಗದೆ ಒಂದು ಆಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಮುಖಾಂತರ ಆಗಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಶಿವಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಸಲಹೆ ಮತ್ತು ವರ್ಷವಾಗಲೀ, ನಮ್ಮ ಪಾಲಿನ ನೀರನ್ನು 1250 T. M. cft. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಯಾವಾಗ ಬೇಕಾದರೂ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ತಕ್ಷಣ ದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ, ಗೋದಾವರಿನದಿಯ ನೀರನ್ನು ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಾಗ, ಅಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಆ ರಾಗಾಯ್ತು ನಮಗೆ ಇರುವಂತೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ನಮೂದು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

“ The Commission regards these estimates as no better than informed guesses ; while giving a general idea of the likely average yield from each sub-basin, these estimates are not enough to form the basis of big projects involving large sums of public money. Considerable caution must be exercised in sanctioning new projects. ”

ಇದು ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಷಯ; ಗುರಾಟ ಕಮಿಷನರಿನವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ನಾವು ಹಾಕಿರತಕ್ಕ yield ' ಕೈ ತೂಕ ಬಾಯಿ ಬಣ್ಣ ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಸರಿಯಾಗಿ examine ಮಾಡದೆ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಡತಕ್ಕ ವಿಷಯ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಇದನ್ನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ್ಯೂ ಕೂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆ ಮತ್ತು ನಾಗಾರ್ಜುನ ಸಾಗರಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಲಹೆಯ ಮೇಲೆ ಅವರು ತಕ್ಷಣ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಮಾನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುವವರೆಗೂ ನಿಲ್ಲಬೇಕು ಹೇಳಿಲ್ಲ. Hypothetical ಆಗಿರುವಾಗ ಅದನ್ನು ಕೊಡಿದೆ, ಇದನ್ನು ಕೊಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಕೋಟಿಗಿರುವುದು ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು, ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು Public Works ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಸಲಹೆಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

Irrigation wells ಮೂಲಕ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತದವರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಟಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ wet cultivation ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ನಾವು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಇರಿಗೇಷನ್ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲ, ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್‌ಗಳಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಯೂ ಕೂಡ ಜಿರಾಯ್ತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ, ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಪ್ರಾಂತದವರಂತೆ ಯಾರೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಾರಾ ಮುಖಾಂತರ, ಬಾವಿ ಮುಖಾಂತರ ನೀರಾವರಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ನೀರು ಹರಿದರೂ ಸಹ ಅವರ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಗದ್ದೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ seepage water, ಮಳೆಬಿದ್ದು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರವಾಹ ಬಂದರೆ ಆ ನೀರು, ಕೆರೆ ಕೋಡಿಕೋಲೆ ನೀರು, ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲ ನೀರೂ ಅವರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಬಹಳ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನೊಂದೇನೆಂದರೆ ಮೈಸೂರಿನವರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು intrigue ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾವು ನಮ್ಮ ನಾಯಕರನ್ನು ಅಕ್ಷೇಪಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಮದರಾಸಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಮದರಾಸ್ ನಗರಕ್ಕೆ ನೀರನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಅಂದ್ರೆ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಬಹಳ ಸ್ನೇಹಿತರಾದುದರಿಂದ ಅವರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ನಮಗೆ ಕೃಷ್ಣಾ-ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ ಕಡಲು ನೀರು ಬರುವಂತಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಾವು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದೊಡನೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು intrigue ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಗರಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ನಂಬುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಕಾಲಮೇಲೆ ನಾವು ಎಂತುಕೊಂಡು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಇಟ್ಟು ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ನೀರಿನ ಸಾಲನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಲು ಅವಕಾಶಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ (ದೇವನಹಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ನೀರಾವರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಲೋಕಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದಂಥ ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಕಮಿಷನ್ ವರದಿಯನ್ನು ನಮಗೆ ಒದಗಿಸಿ ನಾವು ಅವನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆನ್ನಾಗಿ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ವಂದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ವರದಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೂ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಪ್ಪತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಖಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾನದಿಯ ನೀರಿನಲವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಚದುರ ಮೈಲಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನ ಒಂದೂಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದಷ್ಟು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದರೆ 600 T. M. cft. ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅಂಥದವರಿಗೆ 800 T. M. cft ಕೊಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನೋ ಕೈವಾಡ ನಡೆದಿರಬಹುದು, ಒತ್ತಾಯ ನಡೆದಿರಬಹುದು, ಎಂದು ಊಹಿಸಿದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅಂಥದವರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ, ಅವರ ಪ್ಯಾಚೆಗಳನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾಗ್ಯೂ ಅಲ್ಲಿನ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನನಗಂತೂ ಅರ್ಥವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಅಂಥದವರು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಒತ್ತಾಯವನ್ನು ಹೇರಿತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕನಿಡುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾಗ ಪಲವತ್ತಾದ ಜಮೀನುಗಳನ್ನುಳ್ಳ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ತಾವೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಬೆಳೆಯಾಗದೆ ಇರತಕ್ಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಬಳ್ಳಾರಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಹೀಗೆ ಅವರು ಬಹಳ ಚತುರರು, ಚಾಣಾಕ್ಷತನದಲ್ಲಿ ಎೊರಿದವರು. ಅಲ್ಲಿಯ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ದೇಶದಲ್ಲಿ, ಪಲವತ್ತಾದ ಭೂಮಿ ಕಡಮೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ನೀರು ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ವನ್ಯಸ್ಥಿಯನ್ನೇ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡ ಹಾಗೆ, ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ಜಲಾನಯನ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ, ಕರಿ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತಿ, ಗೋಧಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಕೊರತೆಯಿದೆ, ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಶಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು. ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೋದಾಗ ಏನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಬಹಳ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದಂಥ 1,200 TMC ಅಷ್ಟಾದರೂ ನೀರನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇವೆ. ಅಂಥದ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ತೀರ್ಪನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ, ಬಾಕಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಬಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಕೃಷ್ಣ.—ವಿಶ್ವಾಸ ಇಲ್ಲವೋ ?

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ.—ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಡಿಲ ಬಡಬಾರದು. ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಡಿಲ ಬಡಬಾರದು; ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಮತ್ತು ರಾಜ್ಯಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಸಹ ಸೇರಿ ನಮಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣವನ್ನು ನೀರು ಒದಗುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1951ರ ಅಂತ್ಯದ ರಾಜ್ಯ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕೆಲವು ರಾಜ್ಯಗಳು ಪ್ರತಿರಿಸಿದ ಮೇರೆ, 1951 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅದಂಥ ನೀರಾವರಿ ಕರಾರನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 1951ರ ಒಪ್ಪಂದ ಅದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯಗಳು ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಕರ್ಣಾಟಕ ಮತ್ತು ಅಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯದ ಕೆಲಭಾಗಗಳು ಬೇರೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮೈಸೂರಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಆಗ ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಾದಂಥ ಪ್ರದೇಶಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಅದರೆ ಈಗಲೂ ಅದೇ ನೀರಿನ ಅನುಕೂಲತೆಯನ್ನು ಅಂಧ್ರ ರಾಜ್ಯ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಂಧ್ರದವರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೈವಾಡ ನಡೆಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಕೈವಾಡವೆಂದರೇನು ?

ಶ್ರೀ ಆರ್. ಮುನಿಸ್ವಾಮಯ್ಯ:—ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರಿಗೂ ಏನೂ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ, ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಚುನಾಯಿತರಾಗಿ ಲೋಕಸಭೆಗೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಯದ ಹಾಗೆ, ಕೇಂದ್ರದ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತರಹದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ, ನಮ್ಮ ಪಾಲನದನ್ನು ಅವರು ಪಡೆದು ತಮ್ಮ ಯೋಜನೆಗಳು ಕೆಲಸಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಕೈವಾಡ. ನಾವು ಮೈಸೂರಿನವರು ಸಭೆಯ ಶ್ರೀ ಅವಲ ರೆಡ್ಡಿ ಯವರು ತಿಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಆಂಧ್ರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಗರು. ಸ್ವಲ್ಪ ಯುಕ್ತಿವಂತರು; ಕೇಂದ್ರ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಬಲ್ಲರು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ನಾವು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇದ್ದು ನಮಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದ ಕನಿಷ್ಠ 1,200 TMC ನೀರನ್ನಾದರೂ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಈಗ ನಾವು ಇಷ್ಟು ಮಾಬೇಕಾದರೆ ಹಣ ಬೇಕು ; ಇದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಹೇಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ, ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ವಿಶದವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಇತರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಾಬಿಗಳಿಗೆ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿರುವ ಹಣವನ್ನು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಹಣವನ್ನು ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಕಡೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಹರಿಸಬೇಕು. ಕೃಷ್ಣ-ಗೋದಾವರಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಜಾಗೃತ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು ಗುರಾಂತಿ ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಶಗಳ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ತುಂಬಿವೆ ಎಂದು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ವ ನಡೆಸಿರುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ ; ಈ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ವ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಪಿ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಡಿ. ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಅವರ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವ ಸರ್ವ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳು ಸರಿಯಾದುವು ಎಂದು ಮನಗಾಣಿಸಬೇಕು ; ಆ ಅಂಕ ಅಂಶಗಳು ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಿಡತಕ್ಕವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಶ್ರೀ ಶಿವಪ್ಪನವರು, ಶ್ರೀ ಅವಲ ರೆಡ್ಡಿ ಯವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಖಾಜಿನಾಯಿ ಮಾಡಿ ನೀವು 800 TMC ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನೀವು 600 ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ, ನೀವು 400 ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ ಒರಿಸ್ಸಾದವರು ಇಷ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಅಪ್ಪಕ್ಕಪ್ಪೆ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಸಲ್ಲಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸ್ಪಂದಿಸುವುದರಿಂದ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಂಕ ಅಂಶಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರದವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದವರಲ್ಲಿ ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರೇ ಅಲ್ಲ, ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು, ಮತ್ತು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕಡೆ ಇರಾತ್ತೀವೆ. ಮತ್ತು ನಾವು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಹೋರಾಟಕ್ಕೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ (ಅಪಜರ್‌ಪುರ).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಗುರಾಟ ಕಮಿಷನರಿಪೋರ್ಟ್ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿಲುವನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯಕೂಡದು. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸುಮ್ಮನೆ mis-allocation ಮಾಡಿ, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. It is a justiciable point. ನಾವು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಅಥವಾ ಸುಪ್ರೀಂ ಕೋರ್ಟ್ ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದ ಜಡ್ಜ್ ಅಥವಾ ಬರ್ನಿಟೀಟರ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಯಾವ ನಿರ್ಣಯವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಂಥ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವತ್ತಿ ನ ದಿವಸ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಿಲುವು ನಿರ್ಣಯವನ್ನು, ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಯಾರಿಗೂ ಕೂಡ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗದೆ ಇರದು. 1951 ರ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಅದೇ, ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕೇಸು ಡಿಫಾಲ್ಟಿನಿಂದ ಹೋಯಿತು ಈಗಲೂನೂ ಅದೇ ಸಂಭವಿಸಬಹುದು, ಅದೇ ವಿಷಯ ಒದಗಬಹುದು ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ 1959 ರಲ್ಲಿ 1951 ರ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ 86 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವೆಂಡಬಲಿಷ ಮೇಲೆ ಕೊಡ ತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ನಮ್ಮ ಅಹವಾಲನ್ನು ಕೇಳಿ, ಈ ಭಾರ್ಮುಲ ಇನ್ವೊಂಡು ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತು. 86 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವೆಂಡಬಲಿಷ ಮೇಲೆ 500 TMC ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಅದರ 12½ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವು 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವೆಂಡಬಲಿಷ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೇ ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. 56 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದ್ದದ್ದನ್ನು 75 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಡಿವೆಂಡಬಲಿಷಿಗೆ ಇಳಿಸಿದರೂ, ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗುತ್ತದೆ, 564 TMC ನೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆ, ಈಗ

ನಮಗೆ 600 TMC ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪೊಸಿಷ್ 1951 ರ ಅವ ಡ್‌ಗಿಂತಲೂ, ಏನು ಚೆನ್ನಾಯಿತು ; Worse ಅಂತ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿದೆ ಅಂತ definite ಆಗಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಅವಾರ್ಡ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು void ಅಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

“ It will be seen that the above proposals will keep the States concerned fully occupied, so far as irrigation and power projects are concerned, till the end of the Fifth Five-Year Plan, i.e., 1976 and as I have indicated earlier, the 1951 Memorandum of Agreements was in any case due for revision in that year.”

ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಯಾವುದು ವಾಯ್ಡ್ ಅಂದಿದ್ದರು ಅದು ಈ sentence ನಿಂದ ವಾಯ್ಡ್ ಆಲ್ಲ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಹೀಗೆ ಕೊಡಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ನನಗೆ ಏನು ಅನಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಈ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಲಿ ಏನಿದೆ ಅದು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಲೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿದರೆ 600 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ 33 ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗಾಯಿತು. ಶೇಕಡ 47 ಅಲ್ಲ 1050 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಕೊಟ್ಟರೂ ಸಾಕು ಎಂದು ಬೇಫ್ ಮಿಸ್ಸನ್ರು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದು ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಶೇಕಡ 33 ಅಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಶೇಕಡ 12 ಆದರೂ ಕೊಡಲು ಆದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ತತ್ವ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು Justiciable Point ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿಲ್ಲುವಂತಿರಬೇಕು. ಅಂಥಾ ಒಂದು ಬೇಸಿಸ್ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮಾಡುವುದು ಬಿಟ್ಟು ನುಮ್ಮನೆ ಲಘುವಾಗಿ 600 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಇವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು 400 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಆದರೆ ಕೊಡುವುದು ಎಂದರೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ? ಈ ಪ್ರಕಾರ 600 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಕೊಟ್ಟ ನಂತರ ಇದರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕತಕ್ಕದ್ದೇನು ? ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ projects under execution 1951 ರಿಂದ 278 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ನೀರು ಆಗಲೇ ಖರ್ಚಾಗಿತ್ತು. ನ್ಯಾಯವಾದ ನೀರು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಮುಂದೆ ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಕಾರ 83 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ನೀರು projects under execution ಪ್ರಕಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ಪ್ರಕಾರ 361 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಅದರಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ 600 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ನಿಲ್ಲ ಹೋಗುತ್ತದೆ. 361 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಹೋದ ನಂತರ ಮುಂದೆ ಉಳಿದಿದ್ದು 239 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಉಳಿಯಿತು. ಈ ಬ್ಯಾಲೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಲೆಕ್ಕದ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಹೇಳುವುದು 15 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಮದರಾಸಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರಿಗೂ ಅಂಥದವರಿಗೂ ಒಬ್ಬಿಗೆ ಆಗಿ ಅವರು ಅದನ್ನು ಮ ಗಿರಿಯೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪ್ರಕಾರ ಹೋದ ನಂತರ 224 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಉಳಿಯಿತು. ಎರಡು ವಿಷಯ ಗುರಾಟ ಕಮೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. 20-25 ವರ್ಷ ದಿಂದ ಪ್ಲಾನ್ ಮಾಡಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ 50 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೇ ವರ್ಷ ಶೇಕಡ 25 ಆದರೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಶರಾವತಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧಾರಣ 20 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪ್ರಕಾರ 50 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ತೆಗೆದರೆ 174 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ಗುರಾಟ ಕಮೀಷನ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಇದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತತ್ವ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ 600 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಅಂಥದವರಿಗೆ 800 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದವರಿಗೆ 400 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾವ data ನೂ ಇಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಯಾವುದೂ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಇಂತಿಂಥಾ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅವರು 300 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಅವರ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಂಚುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. 1975ರ ನಂತರ ಇದಲ್ಲಾ clear ಆಗಿ ಆ ದಿವಸ ರೀನನಬರ್ ಆಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೊಂದು 100 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. 300 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಯನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದು ಬೇರೆ ಮಾತು. ಶೇಕಡ 33 ಎಂದರೆ

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ)

100 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. 100 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟಾಯಿತು. ಈಗ ಉಳಿದಿರುವುದು $174+100=274$ ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬರೀ ಕೃಷ್ಣ ಪಾಚೆಕ್ಸ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ಸಾಲುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಕೃಷ್ಣ ಪಾಚೆಕ್ಸ್ ಫಸ್ಟ್ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ 91.24 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಬೇಕು, ಸೆಕೆಂಡ್ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ 53.15 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಬೇಕು. ಮೂರನೇ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ 62 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ 206 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಆಯಿತು. ಈಗ ಫಸ್ಟ್ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ ಕ್ಲಿಯರೆನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, clearance ಕೊಟ್ಟ ಮೇಲೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ಸ್ಟೇಜಿಗೂ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಅಪ್ಪೂರ್ಣ ವಾಟರ್ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಾದರೆ ಮೂರು ಸ್ಟೇಜೂ ಪೂರೈಸಲೇ ಬೇಕು. ಫಸ್ಟ್ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆ! ಮೂರು ಅಂತಸ್ತು ಮನೆ ಕಟ್ಟಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಅಂತಸ್ತಿಗೆ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕಿದರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ರೀತಿ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಹಾಕಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಟೇಜಿಗೂ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆನಾರ್ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅದೇ ಪ್ರಕಾರ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಮೂರನೇ ಸ್ಟೇಜಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ನೀರು ಹೊರಡುತ್ತದೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಿದರೆ 226 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಗೆ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಮುಂದೆ 100 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದು 174 ಒಟ್ಟು 274. ಇದರಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಿದರೆ 226 ಟ. ಎಂ. ಸಿ. ಗೆ ಡಿಸೈನ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾಡಿ ಅದು ಮುಂದೆ ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ಸಿಕ್ಕದಿದ್ದರೆ ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದೆಲ್ಲಾ waste ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ಸಿಕ್ಕಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಏನಿದೆ? ಮಲಪ್ರಭಾಕ್ಕೆ clearance ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.....

[Interruptions]

ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನೋಡಿದರೆ ಮುಂದೆ ಏನು ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗ್ತದೆ. ಈಗ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೆಲವು rights ಇರುತ್ತವೆ. ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ವಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮೂರು ತರಹದ ಹಕ್ಕುಗಳು ಇವೆ. ಒಂದನೆಯದು The first right of the use of the water lies on the land on which it flows. ಎಲ್ಲ ನೀರು ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲೆಂದ ಬರುತ್ತದೆ ಅವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ಅಧಿಕಾರ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ರೈಪೇರಿಯನ್ ರೈಟ್ಸ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿನ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಪ್ರೋ ಪ್ರಿಯೇಷನ್ ಆಫ್ ವಾಟರ್ ಇಂಥ ಇನ್ನೊಂದು ಹಕ್ಕು ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ prescriptive right ಯಾವುದು ಎಂದರೆ a right according to which the water is appropriated for a number of years under the law of the country. 10 ವರ್ಷ, 15 ವರ್ಷ ಅಥವಾ 20 ವರ್ಷ ಉಪಯೋಗಮಾಡಿದರೆ ಮೊದಲನೇ ರೈಟ್ಸ್ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ರೈಪೇರಿಯನ್ ರೈಟ್ಸ್ ಏನಿದೆ ಅವೆ They are subject to appropriated rights and prescription rights. ಈ ಎರಡಕ್ಕೂ ರೈಪೇರಿಯನ್ ರೈಟ್ಸ್ subject ಆಗುತ್ತದೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಿಪ್ರಿಪ್ರೀವ್ ರೈಟ್ಸ್ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅದರಮೇಲೆ ರೈಪೇರಿಯನ್ ರೈಟ್ಸ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ.

ಈ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅವರು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವಾರು ತಿಂಗಳುಗಳು ಹಿಡಿಯಬಹುದು. ಈಗ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನೀರೇನಿದೆ ಅಷ್ಟನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ, ಅಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಲ್ಲ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗುತ್ತೆ ಎಂತ ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದರೊಳಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆಯವರು ಈ ನೀರನ್ನೆಲ್ಲ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಮುಂದೆ ಆಗತಕ್ಕ ತೀರ್ಮಾನದಲ್ಲಿ ಧಕ್ಕೆಯೇ ಏನಾ ರಾಭಿವೆಂದಿಗೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ನೇಮಕ ಆಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕೊಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಿರುವಾಗ ಈ ರೈಪೇರಿಯನ್ ರೈಟ್ಸ್-ಪ್ರಿಪ್ರಿಪ್ರೀವ್ ರೈಟ್ಸ್‌ಗಳನ್ನು— ಮುಂದುವರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಏನಿಡತ ನಮ್ಮ ರೈಟ್ಸ್‌ಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

4-30 P.M.

ಆದರೆ ಈಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನಿದೆ ಅದನ್ನು ಒಂದು ಡಿಸಿಷನ್ ಎಂತ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಒಂದು

ದಿಸಿರ್ಪೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ 'ರಾ' ದಲ್ಲೂ ಏನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಈ ತೀರ್ಮಾನವೆಲ್ಲ ಅವರು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿಸಿರ್ಪೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಅವರು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವರನ್ನು ಕರದೇ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಆಗ್ರಿಮೆಂಟಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಇವರಿಗೆ ಅವರು ಈಗ ಹೇಳಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಇನ್ನೂ 300-200 ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ. ಎಫ್.ಟಿ. ನಿರನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂತ ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ಆಸೆಗೆ ಇವರೇನಾದರೂ ಆ ಆಗ್ರಿಮೆಂಟಿಗೆ ರುಜು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನರ ನಿರನ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಳೆಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗದ ಜನರ ಫೇಟ್ ಸೀರಾದಂತೆನೀ. ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ-ಈ ದಿವಸ ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ? ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವೆಲ್ಲ? ಅವರ ಈ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಾನಿ ಆಗುತ್ತದೆ? ಈ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಅವರು ಯಾವ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂತ ಇವರು ಕೇಳಲಿ. ಮುಂದೆ ಆ ವಾಟರ್ ಬೋರ್ಡ್ ಯಾವಾಗ ಭಾರಂ ಆಗುತ್ತೋ. ಅವರು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಕೃಷ್ಣಾನದಿ ನೀರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರತಕ್ಕ ಈ ನಮ್ಮ ಅಪ್ಪರ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಗೆ ಏನೋ ಸ್ವಲ್ಪ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಿಗಬಹುದು. ಆಗ ನಾವು ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ನದೀ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ 46 ಮೀಡಿಯಂ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳ ಪೈಕಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳೆಂದರೆ-ಅವು ಆ ಅಪ್ಪರ ಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್; ಬಜಾಪುರ ಲಘು ಇರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕ್ರೀಂ, ಭೀಮಾ ಲಘು ಇರಿಗೇಷನ್ ಸ್ಕ್ರೀಮ್, ಮಲಪ್ರಭಾ, ಘಾಪ್ರಭಾ, ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳು, ಅಪ್ಪರ ತುಂಗಭದ್ರಾ ಸ್ಕ್ರೀಂ, ಮತ್ತು ತುಂಗಭದ್ರಾ ಹೈಲೆವಲ್ ಕನಾರ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್-ಇವುಗಳು. ಇಂಥ ಕೆಲವು ಮೀಡಿಯಂ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇವುಗಳೆಲ್ಲ 500 T. M. C. ft. ನೀರು ಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೈಬಿಡಿ ಎಂತ ಹೇಳಿ ಬರಿ ಆ ಅಪ್ಪರ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆ ಒಂದನ್ನೇ ಮಾತ್ರ ಈ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿದರೆ ದೊಡ್ಡ ಅವ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ರೆಕ್ಕಾ ಹಾಕಿದರೂ ಅವರು ನಮ್ಮ ಈ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ 450 T. M. C. ft. ನೀರನ್ನು ಇನ್ನು ಈ ನಣ್ಣ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ 114 T. M. C. ft. ನೀರನ್ನೂ-ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ನಮ್ಮ ಮೀಡಿಯಂ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದ ಸ್ಕ್ರೀಮುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಿರುವುದು 564 T.M.C. ft. ನೀರು ಮಾತ್ರ. ನಮಗೆ ಇಷ್ಟು ನೀರು ಕನಿಷ್ಠ ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಆ ನಮ್ಮ 5 ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಏರಿಯಾಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟು T.M.C. ft. ನೀರು ಬೇಕೇ ಬೇಕು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ತಪ್ಪು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು? ಅವರ ಈ ಒಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಇಂದೊಂದು ಆಗ್ರಿಮೆಂಟು ಅಥವಾ ಅಪಾರ್ಡ್ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತ ಕುಳಿತರೆ ನಮಗೆ ನೀರೆಂದೂ ಸಿಗಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಬೇಸಿಸ್ ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಆ ರೈಪೇರಿಯು ವಾಟರಿನ ಹಕ್ಕು ಸಿಗಬಾರದು ಎಂತ ಅವರು ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಕ್ಕೆ ಹೊರಬಿದ್ದಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಈ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಇದನ್ನು ಅವರು ಇಂಟರ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ವಾಟರ್ಸ್ ಡಿಸ್ಕ್ಯೂಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರ ತೀರ್ಮಾನವಂತ ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ದಿವಸ ಒಂದೊಂದು ಆಗ್ರಿಮೆಂಟ್ ಎಂತ ಒಪ್ಪಿ ಸಿಗ್ನೀಚರ್ ಹಾಕಬಾರದು. ಹಾಗೆ ಸಿಗ್ನೀಚರ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಾನಿ ಮಾಡಿದಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ತೀರ್ಮಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಅಂಧದವರು ಆ ಶ್ರೀಶೈಲ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿಕ್ಕದನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಡ್ಯಾಮಿನ ಎತ್ತರವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಗ್ಗಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಅಂಧ ಅನಿಟ್ಟುಯಿಲ್ಲ ಅವರಲ್ಲರೂ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ? ಆ ಡ್ಯಾಮಿನ ಹೈಟ್ ಅಷ್ಟೇ ಇರಬೇಕು, ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇಂಚನ್ನೂ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬಾರದು, ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಆ ಫೋಚಂಪಾಡು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗೆ 60 T.M.C. ft. ನೀರನ್ನು ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅವರು 120 T.M.C. ft. ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟೀರಲ್ಲವೇ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಒತ್ತಾಯ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂಬುದಾಗಿ ಆ ಅನಿಟ್ಟುಯಿಲ್ಲ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಕೃಷ್ಣಾ-ಗೋದಾವರಿ ನೀರಿನ ಹಕ್ಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ, ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ ಎಂಬುದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಆದರೆ ನಾವೀಗ ಈ ಆಗ್ರಿಮೆಂಟನ್ನು ಇಹವ್ಯಾಲದ್ ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಇದನ್ನೊಂದು

(ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ)

ಅಮಾರ್ಡ್ ಎಂತ ಭಾವಿಸಿದರೆ ನಾಳೆ ಅಂಥದವರು ಅವರ ಭಾಗದ ನೀರಿಗೆ ಈ ಅಗ್ನಿಮೆಂಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ಸಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಂಡಿಯ ಸರ್ಕಾರದವರ ಹತ್ತಿರ ಇನ್ಸಿಸ್ಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವರು ನಮಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಏನೇನು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಾ, ನಿಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣ ಹಣವಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನೇ ಈಗ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ, ನಿಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮಾಡಬೇಕೇ ಹೊರತು ಕೈಲಾಗದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಈ ದಿವಸ ಆ ಅಷ್ಟರ ಕೃಷ್ಣ ಯೋಜನೆಗೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡಿದೆಯೇ ಎಂತ ಹೀಗೆಲ್ಲ ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾವು ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಈ ರೀಜನಲ್ ಇಂಟಾರ್‌ಟನ್ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬಹಳ ಸಿಂಧಿಬಿದ್ದಿದೆಯೋ ಅಂಥ ಪ್ರದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂತ ಇದೆ. ಈ ಒಂದು ನೀತಿವೇಲೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ದಿವಸ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ, ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಕಾರಣದಿಂದ ಎರಡನೇಯವರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆ ಹಿರಾಕುಡ್ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂ. ಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ! ಈ ದಿವಸ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಅವರು, ಅವರ ಮಕ್ಕಳು, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಮುಮ್ಮಕ್ಕಳು, ಮರಿಮಕ್ಕಳ ಸಮೇತ ಇದೇ ರೀತಿ ನದಾ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರಲು, ಅವರು ಹೀಗೇ ನದಾ ಕ್ಷಾಮದಾಮರುಗಳಿಂದ ನರಳ ಸಾಯುತ್ತಿರಲು ಎನ್ನುವುದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ ಎಂತ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕೆಯಿಲ್ಲ ಎಂತ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಅವರು ನಮಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯ ನೀಡಬೇಕಾದ್ದು ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಹಾಗಿಲ್ಲದೆ ನಾವು ಹೀಗೇ ಬಡತನದಲ್ಲಿ ನರಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಬಹಳ ನ್ಯಾಯೋಮೈಂಡೆಡ್ ಆದ್ದು ಎಂತ ಹೇಳದೆ ಏಡಿಯಿಲ್ಲ. ಬಡತನದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನಗಳಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಿನಿಮಂ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಬಡವನು ಬಡವನಾಗೇ ಇರಲು ಶ್ರೀಮಂತರು ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲು ಅವರ ಇನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರಲು ಎಂತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಏನೇಂದು ಹೇಳೋಣ. ಈ ದಿವಸ ಆ ಗುರಾತಿ ಸಮಿತಿಯವರೇ ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳಲ್ಲದೆ ಪದೇ ಪದೇ ಕ್ಷಾಮದಾಮರುಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುವಂಥ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಮೂರು ಮಾತ್ರ ಅಂಥಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅನಂತಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯವೆ, ಎಂತಲೂ, ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 19 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳು ಕ್ಷಾಮದಾಮರುಗಳಿಗೆ ತುತ್ತಾಗುತ್ತಿವೆ ಎಂತಲೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ನೀರಿನ ರೆಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕು, ಗ್ರಿಡ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂತ ಏನೇನೋ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ತತ್ವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ನಿಲುವೇನೆಂಬುದೇ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಅವರು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ 46 ಸ್ಕ್ವೀಮುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಆಗ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ನೀರನ್ನು ಗೇಜ್ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಇದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸ್ಕ್ವೀಂ ಕೂಡ ಪೂರ್ತಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಲಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆಯೆಂದು ಆಗ ಬಹುದು. ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮೂರು ಸ್ಟೇಜ್‌ಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರ ಇರುವವರೆಗೆ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. 1951ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಅಗ್ನಿಮೆಂಟ್ ವೈಡ್ ಆಗಿದೆ. ಅದು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಆಗಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರಕಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಆ ಕರಾರು ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ 1000 T.M.C. ನೀರು ಸಿಗಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು legal remedy seek ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯ ಅರ್ಜಿ ಮೊದಲೇ ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಅಂಥ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅರ್ಜಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ನೀರನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅಂಥದ ಬೇಡಿಕೆ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿಲ್ಲ. ಗುರಾಟೆ ಕಮೀಷನ್ ವರದಿ ನಡೆ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಅಂಕಗಳ ಜಾದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಲ್ಲ ನಾವು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕು.

ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ವಿವಾದ ಬಗೆಹರಿಸಲು ಅಯಶಸ್ವಿಯಾದರೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಲು ಹಿಂದು ಮುಂದೆ ನೋಡಬಾರದು. ನಾವು ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನದಿ ನೀರಿನ ಹಂಚಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಯೂ ಯಾರು ಇದುವರೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣ ಎಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ನಾವು ತಾಳಬಾರದು. ಪ್ರೀವೆಂಶನ್‌ಗೆ ಹೋಗುವ ಧೈರ್ಯವಿರಬೇಕು ಯಾಕೆಂದರೆ ನ್ಯಾಯ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಇದೆ. ಈಗ ನಾವು ಅಭ್ಯರ್ಥದಿಂದ ನ್ಯಾಯ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಬರತಕ್ಕಂಥ ನಮ್ಮ ಪೀಳಿಗೆಯ ನಮ್ಮ ತರೆಯಲ್ಲು ನೀರು ಇರಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಶಪಿಸುವ ಸಂದರ್ಭ ಒದಗಬಾರದು. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಕಾವೇರಿ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಂಜಿನಿಯರುಗಳು ಹೋಗಿ ನೋಡಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆದಿದೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಮಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಷ್ಟು ನೀರು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ; ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡದಿರು ಇದ್ದರು ಅಂತೆ. ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿ ಮಯ್ಯನ್ನು ಅವಳು ಇದ್ದು ಅವಳ ತಲೆ ಕೂದಲು ಕೆಲವು ಬೆಳಗಾಗಿದ್ದವು. ಎರಡನೇ ಹೆಂಡತಿ ಚಿಕ್ಕ ಮಯ್ಯನ್ನಿನವಳು, ಅವಳ ತಲೆ ಕೂದಲು ಕಪ್ಪಾಗಿದ್ದಿತು. ಗಂಡನ ತಲೆ ಕೂದಲು ಅರ್ಧ ಬಳಿ ಅರ್ಧ ಕಪ್ಪು ಆಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರತಿದಿನ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಅವನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಳಿ ಕೂದಲು ಆಗಿರುವ ಹಿರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವಾಗ ಗಂಡನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಗಂಡನ ತಲೆ ಬೆಳಗೆ ಇರಲಿ ಎಂದು. ಮರುದಿನ ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸುವ ಮೊದಲು ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚುವಾಗ ತನ್ನ ಗಂಡನು ತನ್ನ ಹಾಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಮಯ್ಯನ್ನಿನವನಾಗಿ ಕಾಣಬೇಕು, ತಲೆ ಕೂದಲು ಕಪ್ಪಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿ ಗಂಡನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಬಳಿ ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಳು. ಪೀಳಿಗೆ ಕೆಲವು ದಿವಸ ನಡೆಯಲು ಮೊದಲನೇ ಹೆಂಡತಿಯು ಗಂಡನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಕಪ್ಪು ಕೂದಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಬಿಟ್ಟಳು. ಚಿಕ್ಕ ಹೆಂಡತಿಯು ಅವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲ ಬಳಿ ಕೂದಲನ್ನು ಕಿತ್ತಿ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟಳು. ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಏನಾಯಿತು ಅಂದರೆ ಗಂಡನ ತಲೆಯ ಕೂದಲು ಉಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಅವನದು ಬೋಳು ತಲೆಯಾಗಿ ಕೆಂಗಿನ ಪರಟೆಯಾಯಿತು. ಈ ಇಬ್ಬರ ಹೆಂಡದಿರ ಗಂಡನ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಾಗಬಾರದು. ಇನ್ನು ಅದು ಅಷ್ಟು ಬೋಳಾಗಿಲ್ಲ. ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. Your case has gone because you have not taken legal remedy at the appropriate time ಎಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರ ಹೇಳಬಹುದು. ನ್ಯಾಯ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ನಿಲುವನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನೋಡಿದರು ನಮ್ಮದು ನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಸಾಗುವಳಿಯ ಭೂಮಿ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶವಾಗಲಿ, ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಾಗಲಿ ನಮ್ಮದು highest ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ allocation lowest ಸಂಪದ್ವರಿತವಾದ ಅಂಥಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ನೀರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಎಂತಹ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಟರ್ನ್ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಮಾಡಿ ಕೊಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಹಿತ ಬಲ ಕೊಡುವುದು ಬೇಡ, ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಬಾರದು. ಗುಂಬರ್ಗ್, ಎಕಾಪುರ, ರಾಯಚೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಬರಗಾಲ ಪೀಡಿತ ಪ್ರದೇಶವಾಗಿವೆ. ಅಲ್ಲಿ ನೀರು ಇಲ್ಲ. ನೀರಿಗಾಗಿ ಜನ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಸಿದಂತಹವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ನೀರು ಹಾಕದೆ ಇರುವುದು ಇದು ಯಾವ ನ್ಯಾಯ? ಹಸಿದವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಉಂಡವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ, ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನೀರು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಏನೋ influence ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಆಸುಸುತ್ತಿದೆ. ಕೃಷ್ಣಾ-ಗೋದಾವರಿ ನೀರು ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ. ನೀರು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ನ್ಯಾಯವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈಗ ನಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯಬೇಕು. ಸದ್ಯಕ್ಕೆ 900 TMC ಯಾದರೂ ಸಿಗಲಿಕ್ಕೇಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ fate seal ಮಾಡಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಅವಾರ್ಡನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಈ ವಿವಾದ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸ್ಟೇಷನವರು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ injustice ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಇಂತಿಂತಹ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್‌ಗಳ ಮೇರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ರೆಕ್ಕುವಿದೆ,

ಜ್ಯೂಸ್ ಹೇಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಲೆಕ್ಕವೂ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಒಪ್ಪದೆ ಹೋದರೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು exploit claims ಎಂದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನೀವು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರೆ ಅದ ರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಶೇಕಡ ನಲವತ್ತರಷ್ಟು ಕೃಷ್ಣ ಬೇಸಿನಲ್ಲಿ ಇರ ಗೇವ್ವು ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಿದೆ. ಈ ಕೃಷ್ಣ ಬೇಸಿನಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಅರಾಟಿ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನೀರು ಹೆಚ್ಚಿಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಆಗಿ ಬರುವ ನೀರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಕೂಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾದವರು ರಿವರ್ ಬೇಸಿನಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ಪೊರೈಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರವರ ಆದ್ಯಕ್ಷತೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮನವರಿಕೆಯಾಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ಒಪ್ಪಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. It is good to the Andhra people ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಪ್ತರ ಕೃಷ್ಣ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ 1,000 T. M. C. ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಉಳಿಯುವುದು ಎಷ್ಟು ಎಂದರೆ 274 T.M.C. ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ದವರು ಇನ್ನೂ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. Scarcity Area ರಾಗಿ ಏನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ಬಿಜಾಪುರ, ಗುಲಬರ್ಗ ಹಾಗೂ ರಾಯಚೂರು ಇಲ್ಲಿಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸ್ಕ್ರೀಮಿಗಳು ಎಂದರೆ ಭೀಮಾ ಯೋಜನೆ, ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆ ಹಾಗೂ ಮಲಪ್ರಭಾ ಯೋಜನೆ ಇವೆಷ್ಟು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸ್ಟೇಸಿಂಟೀ ಏರಿಯಾಕ್ಕೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ನೀರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮನೆ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇ ನೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಹಂಚುವಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹಂಚಿದಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇದಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ನ್ಯಾಯವಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಾತುಗಳ ನ್ನಾಡಿಕೊಂಡು ಈಗ ಅರಾಟಮೆಂಟು ಮಾಡುವ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಈ ರೀತಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಲ್ಲ. ಸ್ಟೇಸಿಂಟೀ ಏರಿಯಾದಿಂದ ಬರತಕ್ಕವನಾದ ನನಗೆ ಇದರಿಂದ ಏನೇನೂ ನ್ಯಾಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಸ್ಕ್ರೀಮಿಗಳು ಮುಂದೆ ಯಾವಾಗ ಆಗುತ್ತೋ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯವೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತೇ ಸೀಲ್ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಆಪ್ತರ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲನೇ ಸ್ಟೇಜಿಗಾಗಿ ಫಂಡೇಷನ್ನು ಈಗ ಹಾಕಿದರೆ ಮುಂದೆ ನಮಗೆ ನೀರೇ ಸಿಗದೇ ಹೋದರೆ ಆಮೇಲೆ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವಾಗ ನಾವು Sweet will of the Government of India ದಂತೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ 174 TMC ಎಂದು ನಾವು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಏನು ನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಯಾವ ತರಹದ ನ್ಯಾಯವೂ ಆಗುವುದು ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಮುಂದಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಸಿಗುವುದು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಿದೆ. 1951ನೇ ಆಗ್ನೇಯಮಂಟನ ಪ್ರಕಾರ ನಮಗೇನುಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಅದಂದೇನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸಿಗುತ್ತಿ ಎಂದು ನನಗನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಲೇಗಲ್ ಇಂಟಿಮೆ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಅಲ್ಲ. Highest Legal opinion ಪತೆಯು ಯಾರಾದರೂ ಪರಿಣತರು, ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್‌ಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು, ಅದೇನೂ ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. It is perfectly valid. It is binding; we must pursue. ಇಡೆನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲ, ಅದರಿಂದ ಈ ಕೃಷ್ಣಾ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಎಲ್ಲ ತರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಾದ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವಿಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ದವರೇ ರೆಸಪಾನ್ಸಿಬಿಲಿಟಿಯೂ ಇದೆ. ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸ್ಕ್ರೀಮಿಗಾಗಿ ಸಾಲ ಕೊಡುವಂತೆ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೂ ಸಾಲವಾಗಿ ಜಾಸ್ತಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಭೀಮಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್, ಕೃಷ್ಣಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಇಲ್ಲವೇ ಮಲಪ್ರಭಾ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್ ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಲಿ ಅವರೇ ಸಾಲಕೊಟ್ಟು ನಮಗೆ ನೀರು ಕೊಡಲಿ, ಇದನ್ನು ಮಾಡದೇ ಅಂಥ ದವರಿಗೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ದವರಪಮೆಂಟ್ ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ, ಮುಂದೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರಿರುವ ತನಕ ನಮಗೆ ನೀರು ಸಿಕ್ಕಲಿಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ ಆದ್ದರಿಂದ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿನನ ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಒತ್ತಾಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಯಾವ ಚಿಕ್ಕಕರ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು ಅಲ್ಲದೆ ಹೀಗೆ Adhoc Allotment ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಲು ಸರಿಯಾದ ಲೇಗಲ್ ಒಪಿನಿಯನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I would like to have a little enlightenment from the Hon'ble Member. In the report it is stated that the data furnished to them is not adequate. Has he got any suggestion to be made to our Government to collect more data which will be useful?

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—That is for the future. The allocation is made on sufficient data available to them.

Mr. SPEAKER.—The point that I am having in mind is that if it is better data, it is more favourable, the adhoc arrangement could perhaps be made easier.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—If adequate data is available with Government, it ought to be furnished. Even now they have got data; let them furnish it.

Mr. SPEAKER.—The Gulhati Commission say that the data available from all the States is inadequate; they have indicated particular lines on which better data is to be made available. Further analysis and study will give Mysore a better case.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—They have said that water will be sufficient up to the end of the Fifth Plan. That itself shows that they are sure.

5.00 P.M.

†Sri L. B. BIRJE (Khanapur).—(*Spoke in Marathi*).

†Sri K. S. SURYANARAYANA RAO (Mysore City).—Mr. Speaker, Sir, I do not wish to dervise grounds on which friends have already spoken, though a repetition may not be out of place, because a repetition is, perhaps, a greater emphasis on the needs of the State and therefore, even a repetition may not be out of place. Sir, this House had expressed grave doubts as to the outcome of the decision, the long awaited decision of the Government of India regarding the sharing of waters.

Mr. SPEAKER.—Is it the House or individual Members?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Sir, it is not only individual members but, if I rember correct, most of the members who participated n the debate that day did express a doubt that our case may not be conceded in full and therefore we urged on the Government to take whatever steps possible even at that last hour, so that we may get the maximum out of the present allocation. That is why I said, doubts were expressed. Doubts were expressed on a former resolution and we did say that the share of the State must be assured to this State. When we said that and when we made that demand, it was felt that our not making the demand at that hour would mean losing our case and the other States might press their programme to action. Therefore, this fear was there from the beginning. This only shows that the Central Government has not treated our State properly. This is common knowledge. It is not only the members of this House but everybody in the country as well have this feeling that we are not so much vociferous as the other States are, as expansionists as

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

others are. We thought that we may get our proper share by sitting across the table and discuss and settle the issue. But it is he who makes the loudest noise that gets the largest share. Therefore, a fundamental issue arises as to whether a person who makes noise should get more or whether it should be decided sitting across the table with all the reasonable data and facts. This is the issue that ultimately arises. So, whether it is individual or a party or a Government or Board, they should keep this fundamental issue in view while allotting waters to the concerned States. I am sorry I have got to make these remarks and the trend of argument placed before this House when the Chief Minister made his speech, lends support to my argument. Sir, the Planning Commission convened a meeting in 1951 and an agreement made. Sir, the Gulhati Commission report proves beyond doubt that the Planning Commission had no proper data before them. They only had the data as to the arid zone in each State, the total acreage that could be served in each State and so on. At least that was there. But the report says that the information before the Planning Commission or even the Gulhati Commission is very scanty and unscientific and not properly recorded.

Mr. SPEAKER.—Do not think that the Planning Commission was adjudicating any rights between the contending parties. The Planning Commission was only dealing with the question whether they could provide funds; that was the simple position.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Sir, it is true that the Planning Commission is an Advisory Body; it is an expert Body to advise the Centre and the States. But, what is the advice?

Mr. SPEAKER.—They did not tender any advice to Mysore for any of the schemes. Andhra asked for some assistance and that was the only question before the Commission; they said, they could give some assistance. It is wrong to say that the Planning Commission called for the plan and adjudicated and sanctioned the plan.

Sri ANNA RAO GANAMUKHI.—Without looking into the needs of other States?

Mr. SPEAKER.—Whether they could give financial assistance or not was all their job.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Sir, in strictly technical terms, the Planning Commission is only an Advisory Body to give advice. But, what is it in fact? It is a super Cabinet. Unless there is clearance from the Planning Commission, no plan could be taken and no project is taken. Even the several schemes proposed under the Third Five-Year Plan, clearance is awaited. Unless clearance is given, no project is included. What does it mean?

Sri S. NIJALINGAPPA.—But, what is the point?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—The point is this. Sir, the Planning Commission committed a mistake in allowing all these schemes to Andhra, or whatever it is, to go on without consideration of facts and figures.

† **Sri VEERENDRA PATIL.**—Sir, there appears to be some confusion with regard to allocation of water in 1951. It has been made very clear that the Planning Commission did not convene that meeting in order to allocate water to different States. That has been made very clear in the Statement made by the Irrigation Minister. In para 2 it is clearly stated:

“During this time the Planning Commission, which was established in 1950, wanted to include some major schemes on the Rivers Krishna and the Godavari in the country's First Five-Year Plan. In that connection the Commission called for, from the State Governments concerned particulars of projects, which had been thoroughly investigated and found technically, economically and financially justifiable for inclusion in the Plan. They convened a conference in New Delhi on 27th and 28th July 1951 to discuss the utilisation of supplies in the two river basins and make an assessment of the relative merits of the projects proposed for inclusion in the second part of the First Five-Year Plan.”

Mr. SPEAKER.—So, they did not adjudicate anything.

Sri S. NIJALINGAPPA.—Sir, my friend Sri Suryanarayana Rao, is referring to some literature. May I know which book he is referring to?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—It is the statement made by the Union Minister in the Parliament.

What I was speaking about is this. The Planning Commission had no proper data. But this much they knew, the Planning Commission knew the Government of India knew, even the Gulhati Commission knew, and possibly the States knew that the largest area to be served with water is the State of Mysore. That was known on all grounds.

Mr. SPEAKER.—The present State of Mysore; In 1951 circumstances were totally different.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Circumstances were different in 1951. I am only speaking about the later portion.

Mr. SPEAKER.—The Hon'ble Member has now come to the reorganised Mysore State.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—That is exactly the position. The point I was mentioning is—while the Government of India making this adhoc arrangement, they should have taken into consideration all these things. Even an adhoc arrangement, Mysore should have got much larger share than what we have been allotted. That is the point I have been pressing, because if they had no particular statistical data, as the Chair put it, to prove correctly that this is the actual quantity of of water that is available, we would have understood. They themselves say that data is insufficient. What I feel they should have done is no doubt we cannot stop the projects that have been sanctioned or taken up in other States-while making an adhoc arrangement out of the remaining quantity of water that is accepted on all hands to be available, larger share should have gone to Mysore. Therefore, what

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

I have been saying is—even while making this adhoc arrangement, we have been let down. About Mysore, it should not be mistaken, if I say that we were lightly talked about. It is a practical proposition that Mysore may not be able to complete even the allotment made now. This is the trend of argument advanced outside.

SRI S. NIJALINGAPPA.—By whom ?

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—By persons interested.

MR. SPEAKER.—They are vague generalisations which do not create any rights.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—These have landed us in trouble.

SRI S. NIJALINGAPPA.—It is only a few people that try to talk loud about these things and try to confuse the issue. The general public is not of that view.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—Sir, the general public is satisfied about their share in Andhra. It is only a few interested that are making a loud cry so that even if they could not get more, at least to be assured of what they have got now. That trend of argument we have not been able to understand.

MR. SPEAKER.—Does the Hon'ble Members think that it is for us to say whether we will be able to utilise that much water ?

If others say, they say with some interested motives.

SRI S. NIJALINGAPPA.—It is for us to say that we are competent to utilise that much.

SRI K. S. SURYANARAYANA RAO.—It is not for those people to say that we will not use it. It is left to us to make use of the full waters. To say that it is a practical proposition is no argument because we may not be able to make use of the 600 T.M.C.Ft. of water within the Third Five Year Plan or by the end of the Fourth Five Year Plan. But, the right once lost is not revived again. In 1924, the Cauvery agreement was entered into. Even though it is hardly twelve years ago, we may not have developed fully. But, that does not mean that our rights should not have been determined at that time. Let our rights be determined and let our quantity be assured first. If we don't use it as specified in the agreement, then the matter may be different. Till such time the revision of the agreement takes place, we must develop these areas. It should not be a ground for the other States to take up alternative projects. Even this adhoc arrangement that they have made is a matter that does not mean justice to the Mysore State. As our friends put it, at least even the reserve that they seem to have the entire quantity is allowed to Mysore even though we may not come upto the mark. After further enquiry and investigation, we may possibly get something more. We must get 900 Cusecs of water. Perhaps, by the end of the Fifth Plan we will have fully utilised that water. Therefore, to say like that, should not be an argument to deny us our rightful share.

There has been a dispute on this point. How to get over it is another point. The only way that is practicable, is to agree to the establishment of the River Board. The valley development can only be done on a comprehensive basis by accepting the principle of having a River Board. By having a River Board, equitable development and proper utilisation of waters could be done. Otherwise, each State pulling its wires and its power to the extent possible, is likely to have a development in a lop-sided way leaving the right people to suffer for a longer period. The only remedy is to have a River Board instead of the States putting their cases individually before the Government of India or a Board or a Commission and sit across and discuss, within which time many projects would have come up. To obviate all this, we will have to agree to the setting up of a River Board.

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Member suggest that the Mysore Government should surrender its right to a Board?

Sri G. V. GOWDA.—River Board is only for the regulation of water.

Mr. SPEAKER.—Without adjudication, regulation comes.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—If the scope of the River Board is only to administer the allocated water to the specified areas, then there is no purpose served in having such a Board.

Mr. SPEAKER.—That is exactly why I said that unless the Hon'ble Member had got clear ideas, arguments would go at a tangent.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—The Board takes the entire valley into consideration and the development of the entire area, whether it is one State or two States. They have the example of the Damodar Valley. In Damodar Valley the development is in two or three stages. What I say is, if the River Board is to take Valley into consideration and the development of the entire Valley is the consideration of this Board, then it is point which we would press. Otherwise, if that Board come into effect or take birth after the determination of our rights, then we have got to fight for our rights and get adjudication and refer the matter to a Tribunal. The Gulhati Commission says about the possibility of developing a River Board.

Mr. SPEAKER.—To have an integrated scheme.

5-30 P. M.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Under the Nagarjunasagar project, a lot has been done. Rightly or wrongly, the Nagarjunasagar first stage is over and we do not expect the second stage is taken up. But, if the Board fully takes into consideration the development in Andhra, so far done, the development in Mysore so far done and possible development in either of the Valley, there won't be injustice to any State. It is in that view if the Board is to be of any use as between Inter-States, then it is a point for consideration.

The other point that I would like to mention is this. Whatever has happened, has happened. They say that Andhra has got 800 T.M. C. Ft. we have got 600 and Maharashtra 400 T.M.C. Ft. there is very

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

littly left and therefore, you be satisfied. That should not be the way. Godavari and Krishna should be taken as one unit and the allocation of waters must be made, taking the total quantity of water available in both the Valleys. The Gulhati Commission say that in all, about 211 plus 95, about 300 and odd T.M.C. Ft. could be diverted from Godavari to Krishna. They have also mentioned the definite points where it could be done from the statistical data available with them. If 300 T.M.C. Ft. could be diverted. I for one feel that in making the allocation the argument that there is no water should not come in the way of final allocation. They should assure us now that within the diversion whatever loss Mysore has suffered will be made good. To-day they may say that Nagarjunasagar has to be given so much, Sreesailam has to be given so much and some other projects will have to be given so much and therefore, Mysore has to satisfy itself with a smaller quantity. That is an argument, because there is, if not more, at least 300 T.M.C. Ft. water available in Godavari. The Godavari water must be taken into consideration in making allocation and the water must be allocated to Andhra for the developments already done and whatever surplus is available in the Krishna basin, priority must be given to Mysore and of course, want of funds should not come in the way of execution of projects. May be we will not be able to pull our resources to the extent of waters that we have, but it is the responsibility of the Government of India to see that development takes place in all places at all vantage points. Therefore, it is for the Government of India to finance us because there are several schemes. Even for the River Boards, the Government of India has made allocations. They do give us grants. There is no point in saying that 10 per cent in our budget will bring us any substantial funds or will give us controlling power over a good quantity of water. Let us cut 10 per cent or pull our resources for the maximum economy and divert all funds for irrigation and development, but still we will be having in sufficient and the insufficiency will have to be met by the Government of India and the Government of India will have to give us assistance by way of loan, grant, etc. on a very liberal scale so that the projects contemplated under the Krishna Basin are taken up with utmost speed because even according to them, by the Fifth Five Year Plan we must have exhausted these resources to complete the project.

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Member say that Andhra State is surplus or Mysore is surplus in food production?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Andhra has got better results than Mysore.

Mr. SPEAKER.—It has large surplus. It is supplying foodgrains to several other States, whereas Mysore has to look to somebody else.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—These are hard facts known to every citizen in this country. Unfortunately when they take a decision, they don't see these points. We are making suggestions and having discussions to bring home to the Government of India that

some injustice has been caused and it is not only House, it is not only the Government but it is the entire State that is behind the move. Because we say that injustice has been done, they don't accept that. When we make them understand that substantial loss is caused to the State of Mysore, when the whole House with one voice say that there has been some loss to the State of Mysore, the Government of India could revise it. They say one thing. It is subject to correction. I am guided by the news report. They say that they discussed it with the concerned authorities and those authorities have not objected to it.

Mr. SPEAKER—Who says that ?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—It is put in the mouth of the Minister for Power and Irrigation at the Centre. That is the report that I read.

Mr. SPEAKER.—Is that published ? In what paper ? I want to know what he exactly said.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—I will pass on that paper. That is why I said 'subject to correction'.

Sri S. NIJALINGAPPA.—It is very wrong.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Even the memorandum they have submitted to the Government of India is sufficient proof of our protesting against the injustice done. Unfortunately, if the report is correct in newspapers, we are made to understand that either the State of Mysore or Maharashtra who are objecting to the adhoc arrangement have not made any impressive protest. As to the exact wordings, I will pass on the concerned report to the Chief Minister.

The Gulhati Commission has also stated that no State has correct data.

Mr. SPEAKER.—Not that the data is not correct. It is not full ; in the fulness of it, it is not adequate.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—With your permission, I will read extracts from the Report of the Gulhati Commission :

"It is unfortunate that no attempt has so far been made to undertake regular discharge observations at the sites of proposed projects. Even for the projects under construction, little attention has been paid to the observation and compilation of accurate flow data.

Sir, I never said that it was wrong. I only say it is inadequate.

Sir, they also say that there has so far been no planned and systematic observation on discharges of flow in Krishna and Godavari system and the position with regard to statement data is worse. In general, the only systematic record that is available pertains to the existing anicuts and reservoirs where the river flow is calculated on the basis of gauge reading. Except that throughout the valley, whether it is at the topmost or in the State of Mysore or lower down, there has been practically no data. At least while we make our schemes for utilising

(SRI K. S. SURYANARAYANA RAO)

the waters, when we press our claim for further extension of the allotment at least by that time, the State should be ready with all the figures. The State Government has made some efforts. The Memorandum gives some of the details with statistics that are available to us. But according to the Gulhati Commission scientific calculation is not sufficient. Therefore, now at least, we must take up the work of collecting the necessary data so that we may take up our case on much stronger ground than what is done so far. Sir, even the rain gauging are not properly recorded and it is not available. Therefore, Sir, the other point I would like to mention is this: In making our demand further, we would request the Government to collect as much data as possible and see that the allotments are made at least on the data that we collect. Therefore, Sir, we can safely conclude that we have been let down and that the Government of India did not favour us with proper allocations that are due to us. Therefore, Sir, I would earnestly request Government the authorities at Delhi that this House is behind the Government in every move that they have taken so far as water disputes are concerned and that the Government may take every possible step to see that the legitimate rights of the State are safeguarded, so that by 1975, we may have utilised the major portion of our allocations, if not the entire thing. In any case, our utilisation by 1975 will definitely be much more than what they have allotted now. We must be thankful to the members of the Parliament because we read in this morning's papers that some M.Ps of Mysore and Maharashtra waited on the Minister of the Government of India and he has suggested a meeting. I think if they feel that there has been injustice and if he is convinced about it, the demands that are being made by our M. P. is praiseworthy. We also assure them that we are behind them and we give them every support.

One last word, Sir. That is about the diversion of the water. Maharashtra is allotted 400 TMC of water. According to reports, they cannot use it for irrigation and not much of irrigation could be developed in the area. Most of the water will have to be utilised for the generation of electricity. The only way for the generation of electricity is to divert the water westward, rather than allow it flow eastward. But if they let the water to flow down, we will not be much affected. Now, the Chief Minister was pleased to tell us that the Chief Minister of Maharashtra has given an assurance that they will not divert the water for the present. We have every credulity and faith in the accommodative way they have shown. But we cannot be sure about the future. If they want to make the maximum use of the water in their territory, Maharashtra is in a very much better position than Mysore. This possibility of diversion of water westward is a thing we must take note of. It is a very serious matter. Let not development in one State hinder development in the neighbouring State; and therefore, in spite of their assurance that they will not divert the water—if that promise is not fulfilled—we do not doubt their word and I know they will not do it.

Mr. SPEAKER.—Why should the Hon'ble Member entertain doubts ?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—We have absolute faith in the goodneighbourliness of the Maharashtra State. We do hope that they will not take any step calculated to injure the interest of this State. But I request this Government to pursue this matter with Maharashtra...

Sri S. NIJALINGAPPA.—What for ?

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—Not to divert the water to the west.

Mr. SPEAKER.—This Commission itself has stated that the first demand for water is for irrigation and not for power generation.

Sri K. S. SURYANARAYANA RAO.—But the allocation of water to a particular State will be made by the Planning Commission and, so they may say, here is the water you have allotted, but we do not have irrigation development and therefore permit us to generate power out of that. Argument can be advanced on those lines at a future date. At least that assurance we must have namely that the Krishna Water will not be allowed to be diverted west and allowed to flow into the Sea. We do not mind giving the Maharashtra State the power that they require from us. Sir, I am suggesting that our Government should enter into some working arrangement that we do not mind sharing electric power with them. But the Maharashtra Government should be persuaded to give an undertaking that they will not divert their water westward at any time in the future.

Mr. SPEAKER.—Anyhow, the Hon'ble Member wants to say that the Chief Minister has behind him not only this House, but every citizen in Mysore.

Sri K. S. SURYANARYANA RAO.—Certainly, Sir.

Sri G. V. GOWDA (Palya).—Mr. Speaker, let me confine myself to some of the topics that have not been touched upon by my learned friends Sri Anna Rao and Suryanarayana Rao. When I read about the allocation of the waters, it occurred to my mind that our Government and the Hon'ble Chief Minister should declare unequivocally that the Government of Mysore is not agreeable to the so-called allocation that has been made by the Central Power and Irrigation Ministry. Sir, I remember that the Chief Minister this morning told us when we made the statement that all the factors that have been put forth by the Government of Mysore have been agreed to by the Government of India. But still the decision has not been in our favour and it has not been based on factors that have been obviously agreed to by the Government of India.

Sir, I should say at the outset that the so-called allocation has not been based on these factors that are relevant for the purposes which they ought to have taken into consideration. Nor has it been based on any equitable ground. Even if you could say, how far it has been a fair distribution, I worked it out arithmetically and found that what we have been given is far below what we should have got as a reasonable share. In 1951 there was only the old Mysore area and after integration

(Sri G. V. Gowda)

we have taken into Mysore State nearly 28,782 sq. miles of north Karnatak and 3,850 sq. miles of Bellary merged into the State of Mysore. There is an increase of 33,000 sq. miles of area in the Krishna basin that has come afresh into Mysore State. Originally in 1951, six per cent of water had been allotted to Mysore. The total quantity that they allotted for old works is 30 TMCft and for works under construction, 68.5 TMC ft. and for new works 10 plus 10. TMC ft.

So, altogether about 180.5 TMC ft. had been allotted in 1951. Now, we get 33,000 sq. miles in the Krishna basin. If we take into account the quantity of water allotted to the ex-Hyderabad, ex-Madras and ex-Bombay States, we should get nearly 648 TMC ft. more than what Mysore had been allotted in 1951. So, it comes to nearly 750 TMC. ft. We should receive this much of water because as a result of the State Reorganisation 33,000 square miles have come to Mysore State from the above-mentioned erstwhile States.

Mr. SPEAKER.—Does the Hon'ble Member mean that even under the Agreement of 1951, it should be taken as tentative, not final? Even then, 33 per cent more should have come to Mysore.

Sri G. V. GOWDA.—Yes, Sir. We should have got 750 TMC. ft. at least. We do not say that 1951 agreement is an agreement or an award at all because these States had not been formed at all at that time. The Ministers were invited to just find out the schemes that were feasible for inclusion in the First Five-Year Plan. It is beyond the competency of the Planning Commission to have ventured to allocating the water; it is not their business. Therefore, the Mysore Government has rightly said that it is neither an award nor an agreement. But a reference made by the Union Minister for Irrigation in the Statement shows that at one time he says that the so called agreement is void and later he makes a reference that it gets revised in 1976. That means, it is contradictory statement. At one stage he says, we do not proceed on 1951 agreement.

Mr. SPEAKER.—Why should not the Hon'ble Member take these two ideas as alternative rather than contradictory? When once he has said that it is void, it is void for all times.

Sri G. V. GOWDA.—Further, Sir, the Government of India has been appraised with sufficient data that has been forwarded by the Government of Mysore in respect of the area in Krishna basin, the cultivable area and the population affected by scarcity. When there is the relevant actor for getting waters distributed equitable, why not Government of India base their allocation on these factors? That is a point which our Government should consider. This morning our Chief Minister said that the Andhra Government have accepted under protest. It is not a question of protest. We never thought that opinions would be called for and decision taken by the Government of India. It is not a question of the States subjecting themselves to be bound by the decision of the Government of India. They simply came here and heard the representation and expressed an opinion. Now, a *prima facie* case has been made out.

So far as we are concerned, the opinion of every citizen of Mysore is that the allocation has not been based on any equitable ground, at least keeping in view the interest of the State. Even the Andhra Government agress under protest. Such being the case, a *prima facie* case has been made out that it should be referred to the Tribunal. That is my opinion. Nobody is agreeable to this decision. So, the Government of India cannot force the States to agree to the decision that they have now given. Therefore, the only course open now is to refer the matter to the Tribunal and settle the issue. The fact that Nagarjunasagar has been under progress does not mean that the Government of India should give them more water. Sir, if you could carefully see, Nagarjunasagar is mostly outside Krishna basin. The only basis is that water could be diverted if the requirements of the Basin has been fulfilled and fully met and secondly, the area to which this water is sought to be diverted should be a scarcity affected area and with a rainfall of less than 50 centimeter. These must be the reasons for diverting water from one basin to another. Nagarjunasagar stands on another basin and to divert 40 per cent of the water outside the basin, there is no justification whatsoever. Therefore, Government of India should have thought of a plan to divert water to Nagarjunasagar from Godavari. That is why my friend suggested that these two valleys should have been taken into consideration and allocation of water made to see that water from Krishna was not diverted but water from Godavari was diverted, because the full requirement of Krishna basin is not fully met in the basin itself. Then entire cultivable area in Krishna basin is about 175 lakhs acres. Even basing on that, we should have got 33 per cent more than what they have allotted in 1951. All these justify to show how we have been handicapped by this allocation and it does not stand to any reason.

Sir, the very object of the Five Year Plans is to achieve allround progress in the country. It has been said time and again that regional imbalance should be wiped out. I can recall the declaration made by the Prime Minister that poverty anywhere in the country constitutes a dangerous obstacle to prosperity to everywhere in the country. So, there is no reason why Andhra region should be made a surplus and Mysore a deficit area in food.

Sir, so far as allocation of 1951 is concerned, they are not based, on any statistical basis. Some States put forward their demands and on those demands allocation was made. Madras had made an exaggerated demand and they got more.

MR SPEAKER.—The Hon' ble Member may continue tomorrow. The House will now adjourn and meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Tuesday, the 2nd April 1963.
